

3. Tramitacions en curs

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma

3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei de l'Estatut de municipis rurals

200-00001/15

TEXT PRESENTAT

Reg. 6699 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 22.10.2024

A la Mesa del Parlament

Javier Villamayor Caamaño, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

Certifico:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 15 d'octubre de 2024, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller de la Presidència, s'aprova el Projecte de llei de l'estatut de municipis rurals (SIG24PRE1620), i s'autoritza el conseller perquè el presenti al Parlament.»

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona, 17 d'octubre de 2024.

Projecte de llei de l'estatut de municipis rurals

Exposició de motius

I

Tres quartes parts de la població de Catalunya viu en el quinze per cent del territori, mentre que el quart restant n'ocupa el vuitanta-cinc per cent. Aquesta dada constata que el repartiment demogràfic de Catalunya és desigual i descompensat.

Així, la meitat de la població de Catalunya es concentra a l'entorn de l'eix litoral marcat pel territori de les deu comarques que van des del Maresme al Baix Camp, incloent el Vallès Occidental i l'Oriental i l'illa interior del Gironès, amb una mitjana d'habitants per quilòmetre quadrat per sobre dels 242,8. En concret, el Barcelonès té un volum de població i de densitat que converteix aquesta comarca en una de les zones més densament poblades d'Europa amb 15.649,86 hab./km². Però la resta de les trenta-dues comarques i Aran, està per sota. Són els casos, per exemple, del Pallars Sobirà (5,15), l'Alta Ribagorça (9,24), el Pallars Jussà (9,81), el Solsonès (13,58), l'Alt Urgell (14,13), la Terra Alta (15,89), el Priorat (18,53), el Lluçanès (21,41), la Noguera (21,95), les Garrigues (23,83), la Ribera d'Ebre (25,81), el Ripollès (26,60), la Conca de Barberà (30,92), la Segarra (32,39), el Berguedà (35,14), la Cerdanya (35,17) o el Moianès (42,70). D'acord amb les dades oficials de població resultants de la revisió dels padrons municipals a 1 de gener de 2022, Reial decret 1037/2022, de 20 de desembre, del total dels 947 municipis existents a Catalunya, el 62,62% (593) tenen una població que no supera els 2.000 habitants, i dins d'aquest percentatge el 55,99% (332) no supera el llindar de població de 500 habitants. D'altra banda, d'acord amb la classificació segons el grau d'urbanització publicat per Eurostat l'any 2018, Catalunya conté un 75% de municipis de densitat baixa i un 21% de municipis amb densitat intermèdia, mentre que els municipis urbans o de densitat alta només suposen el 4%.

Per als ajuntaments dels municipis rurals el sistema de funcionament de l'administració pública municipal suposa una càrrega molt feixuga atès que no disposen dels mitjans humans, materials i pressupostaris necessaris per poder acomplir tots els requisits i les gestions administratives exigides per llei.

Es tracta de posar en l'eix d'aquesta norma la ciutadania de Catalunya i Aran que viu en aquests municipis, amb idèntics drets que la resta de la ciutadania, i es tracta

també de dotar les administracions locals de les comarques rurals de les eines adequades per a garantir la prestació dels serveis que els corresponen.

II

L'Estatut d'autonomia de Catalunya, en el capítol VI, del títol II, «De les institucions», dedica dotze articles al govern local. D'aquest articulat és molt rellevant l'article 84 que fixa les competències locals. Aquest precepte en el seu punt 3 diu literalment que: «La distribució de les responsabilitats administratives en les matèries a què fa referència l'apartat 2 entre les diverses administracions locals ha de tenir en compte llur capacitat de gestió i es regeix per les lleis aprovades pel Parlament, pel principi de subsidiarietat, d'acord amb el que estableix la Carta Europea de l'Autonomia Local, pel principi de diferenciació, d'acord amb les característiques que presenta la realitat municipal, i pel principi de suficiència financera».

Pel que fa als mecanismes de finançament, l'apartat 4 del mateix article 84 assenyalava que: «La Generalitat ha de determinar i fixar els mecanismes per al finançament dels nous serveis derivats de l'ampliació de l'espai competencial dels governs locals». Al seu torn, l'article 88 de l'Estatut, sota el títol de «Principi de diferenciació», afirma que: «Les lleis que afecten el règim jurídic, orgànic, funcional, competencial i financer dels municipis han de tenir en compte necessàriament les diferents característiques demogràfiques, geogràfiques, funcionals, organitzatives, de dimensió i de capacitat de gestió que tenen».

D'altra banda, pel que fa a la possibilitat de cooperació, l'article 87 de l'Estatut disposa que: «Els municipis tenen dret a associar-se amb altres i a cooperar entre ells i amb altres ens públics per a exercir llurs competències, i també per a complir tasques d'interès comú. A aquests efectes, tenen capacitat per a establir convenis i crear mancomunitats, consorcis i associacions i participar-hi, i també adoptar altres formes d'actuació conjunta. Les lleis no poden limitar aquest dret si no és per a garantir l'autonomia dels altres ens que la tenen reconeguda».

Pel que fa als municipis rurals, l'article 116 de l'Estatut estableix la competència de la Generalitat en: «El desenvolupament integral i la protecció del món rural.» D'altra banda, són competències exclusives de la Generalitat l'organització territorial i el règim local, d'acord amb els articles 151 i 160. A més, en l'àmbit d'ordenació del territori, article 149.1 b i e, correspon a la Generalitat, l'establiment i la regulació de les figures de planejament territorial i del procediment per a tramitar-les i aprovar-les així com la determinació de mesures específiques de promoció de l'equilibri territorial, demogràfic, socioeconòmic i ambiental, entre d'altres aspectes. També correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'habitatge, article 137.

En definitiva, les competències estatutàries permeten desenvolupar un ampli ventall de mesures legislatives en l'àmbit local i, específicament, en l'àmbit del municipi rural.

III

La Carta Europea d'Autonomia Local, de 15 d'octubre de 1985, va garantir l'autonomia local com a mesura per a aconseguir unes «entitats locals investides de competències efectives i una administració alhora eficaç i propera al ciutadà», i en aquest sentit, plasmà, en el paràgraf 3 del seu article 4 el principi de subsidiarietat: «L'exercici de les competències públiques ha de, de manera general, incumbir preferentment les autoritats més properes als ciutadans. L'atribució d'una competència a una altra autoritat ha de tenir en compte l'amplitud o la naturalesa de la tasca o les necessitats d'eficàcia o economia».

El Tractat de la Unió Europea recull en el seu article 5 el principi de subsidiarietat mentre que l'article 10.3 estableix que les decisions seran preses de la forma més oberta i pròxima als ciutadans.

D'altra banda, a l'article 39.1.b del Tractat de funcionament de la Unió Europea s'estableix com a objectiu específic de la política agrària europea el de garantir un

nivell de vida equitatiu a la població agrícola. L'article 174 fa una especial atenció a les zones rurals i a les zones que pateixen desavantatges naturals o demogràfics greus i permanents, entre els objectius de cohesió econòmica, social i territorial. Així, afirma que «per tal de promoure un desenvolupament harmoniós del conjunt de la Unió, aquesta desenvoluparà i prosseguirà la seva acció encaminada a reforçar-ne la cohesió econòmica, social i territorial. La Unió es proposarà, en particular, reduir les diferències entre els nivells de desenvolupament de les diverses regions i el retard de les regions menys afavorides. Entre les regions afectades es prestarà especial atenció a les zones rurals, a les zones afectades per una transició industrial i les regions que pateixen desavantatges naturals o demogràfics greus i permanents com, per exemple, les regions més septentrionals amb una escassa densitat de població i les regions insulars, transfrontereres i de muntanya».

La Unió Europea, en la Comunicació de la Comissió al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions, anomenada «Una Visió a llarg termini per a les zones rurals de la Unió Europea: cap a unes zones rurals més fortes, connectades, resilients i pròsperes abans de 2040», afirma a l'inici de la mateixa que: «Les zones rurals de la Unió Europea són una part essencial del mode de vida europeu. Són la llar de 137 milions de persones que representen gairebé el 30% de la seva població, i cobreixen més del 80% del seu territori, tenint en compte tots els municipis i comunes d'Europa amb una petita població o una baixa densitat».

La Comissió Europea marca la direcció als estats membres i a les regions, convidant-les a definir els seus propis objectius i agendes de desenvolupament del medi rural, adaptades al seu context. Al mateix temps, també assenyala la necessitat de crear espais que facilitin la participació de tots els actors rurals en la implementació d'aquesta *Visió*: societat civil, administracions, municipis, o empreses. En aquest sentit, la Comissió Europea ha aprovat i difós el *Pacte Rural Europeu* que ha de servir per aterrar la *Visió* a llarg termini, i per reforçar la governança multinivell i la coordinació de les actuacions que donen resposta a les necessitats dels municipis rurals. I entre aquests referents, cal situar de manera singular les accions adreçades a vetllar per la no discriminació en qüestions de gènere en el món rural i la implantació de mesures per a la creació d'activitat econòmica i ocupació, que abasti particularment a l'acció de les dones en l'àmbit rural, per tal de guanyar en equitat i afavorir la conciliació familiar.

Una de les eines per a l'assoliment de la *Visió* i per a l'execució del Pacte Rural, Agenda Rural de Catalunya en l'àmbit català, és l'establiment de mecanismes de *verificació rural*, el *Rural Proofing*, que com defineix la Comissió Europea es basen en la revisió de les polítiques públiques des d'una perspectiva rural, a fi d'adaptar-les a qui viu i treballa a les zones rurals. Cal, per tant, que les polítiques públiques que s'elaborin per part de les administracions, incloent les normes jurídiques com a possible manera de desplegar aquestes polítiques públiques, adoptin la perspectiva rural en les seves implicacions i potencials, positius i negatius, directes i indirectes en la sostenibilitat social, econòmica i ambiental rural: així, per exemple, en relació amb l'ocupació rural, les perspectives de desenvolupament, el benestar social, la igualtat d'oportunitats per a tothom i la qualitat mediambiental de les zones i comunitats rurals.

En el cas normatiu, el Mecanisme Rural de Catalunya enllaça amb el consolidat moviment de la Millora de la qualitat normativa, *better regulation*, que implica la necessitat d'incorporar a l'avaluació dels impactes normatius la perspectiva específicament rural.

En aquest sentit, l'Agenda Rural de Catalunya, impulsada pel Govern de la Generalitat, identifica les necessitats i els reptes del territori rural per garantir-ne les condicions de vida i de desenvolupament, i esdevé un element clau per planificar les polítiques d'equilibri i cohesió territorial. L'acció dels Grups d'Acció Local com ens col·laboradors territorials ha estat molt rellevant per al desenvolupament territorial

dels municipis rurals. L'Agenda Rural de Catalunya, a més, ha esdevingut un referent i una font de propostes per a aquest Estatut.

L'acció 876 de l'Agenda Rural de Catalunya proposa «Aprovar l'Estatut del municipi rural», la qual cosa implica que aquesta iniciativa legislativa dona resposta a la voluntat expressada durant el procés participatiu de l'Agenda Rural de Catalunya. A l'articulat de la Llei s'han recollit aquelles accions que es podien convertir en mesures normatives, i en aquest sentit, hi ha vincles entre quaranta-tres articles i set disposicions transitòries amb setanta-set accions de l'Agenda Rural de Catalunya, que sumen un total de noranta-nou vincles. De les setanta-set accions diferents de l'Agenda Rural de Catalunya que es poden vincular amb l'Estatut del Municipi Rural, trenta-sis són accions prioritzades i nou són accions estratègiques.

El Consell Català de Municipis Rurals és l'òrgan d'assessorament del Govern en matèria de règim local i de participació i proposta en els àmbits que afecten els municipis rurals d'acord amb el que disposa el Decret 166/2022, de 13 de setembre, pel qual es crea el Consell Català de Municipis Rurals. Tanmateix, aquesta Llei modifica les seves funcions per ampliar-ne l'abast i adaptar-les als requeriments de la pròpia Llei.

També es reconeixen com a interlocutors del Govern de la Generalitat en les matèries de l'àmbit dels municipis rurals aquelles associacions i entitats que tenen per objecte la representació, la promoció i la defensa dels interessos d'aquests municipis.

IV

Aquesta Llei pretén contribuir a millorar les condicions de vida de la ciutadania que viu en municipis rurals i vol ser una eina normativa eficaç per garantir l'arrelament de les persones que hi viuen i per afavorir el repoblament i l'equilibri territorial. La Llei també pretén que les mesures que proposa siguin eficaces i duradores, així com vol aprofitar els nous contextos generats a nivell global i local per afavorir el desenvolupament social i econòmic de les zones rurals catalanes.

Amb aquesta iniciativa es busca assolir els objectius recollits a l'Eix 4 del Pla de Govern de la XIV legislatura/ODS 11, Ciutats i comunitats sostenibles, en concret els que marca l'apartat 4.2.1, Per un país verd, equilibrat i connectat, pel que fa a l'establiment d'un règim específic per a aquells municipis que tinguin la consideració de municipis rurals i aconseguir l'equilibri territorial i la igualtat material dels seus habitants. Objectius que, en bona mesura recull l'Agenda Rural de Catalunya i que aquest Estatut té en compte.

A més aquesta Llei es proposa fomentar el desenvolupament sostenible del món rural, amb la promoció d'accions públiques que tendeixin a l'assoliment dels objectius econòmics, socials i mediambientals, per la qual cosa es requereix el compromís i la col·laboració de totes les administracions públiques catalanes.

V

La Llei de l'Estatut de municipis rurals consta de seixanta-vuit articles distribuïts en set títols, quatre disposicions addicionals, dos disposicions transitòries, una derogatòria, i set finals.

S'estructura en un títol preliminar, on es regulen les disposicions de caràcter general; un títol primer sobre les competències i les relacions interadministratives; un títol segon sobre el mecanisme rural de garantia; un tercer sobre el reforç del finançament dels municipis rurals; un quart sobre les mesures per a la millora dels serveis, la lluita contra el despoblament i el foment general dels municipis rurals; un cinquè sobre mesures tributàries relatives als municipis rurals i un títol sisè sobre l'autonomia local dels municipis rurals. Finalment el text incorpora les disposicions de caràcter addicional, transitori, derogatori i final.

En el títol preliminar es defineix el concepte de municipi rural, que considera diversos aspectes, no només la població; i distingeix, dins d'aquesta categoria, els municipis rurals d'especial atenció, com a expressió legal de les específiques neces-

sitats d'aquests. També defineix què és una comarca rural, seguint les propostes de l'OCDE, i estableix els municipis rurals que pertanyen a comarques urbanes limítrofs amb comarques rurals amb un elevat grau de ruralitat.

A més, es desenvolupa l'articulació concreta de les obligacions jurídiques derivades del dret dels habitants dels municipis rurals a una bona administració, en connexió amb l'article 30 de l'Estatut.

Aquest títol preliminar inclou un conjunt de principis generals que informen sobre l'ordenament jurídic i que, per tant, han de ser d'utilitat en el futur desenvolupament de polítiques públiques per part de les administracions catalanes, que hauran de seguir-los i respectar-los a favor dels municipis rurals. Finalment, inclou l'esment a l'equitat, principi tradicional del dret català, que ha de permetre evitar la rigidesa de l'aplicació de normes ja existents o futures que afecten els municipis rurals, modulant la seva interpretació. Aquestes dues aportacions es configuren com a elements de salvaguarda dels municipis rurals, prenent en consideració la tradició jurídica catalana.

El títol 1 fa referència en el seu capítol 1 a l'exercici de competències, funcions o activitats dels municipis rurals i té especial cura d'evitar la duplicitat de competències.

El capítol 2 d'aquest títol recull els principis generals de les relacions interadministratives i defineix les obligacions jurídiques concretes d'altres administracions en les seves relacions amb els municipis rurals, que deriven del principi de col·laboració administrativa per a la millora de la capacitat de gestió dels municipis rurals.

El títol 2 regula la implementació de l'anomenat mecanisme rural de garantia, i en aquest sentit postula l'obligatorietat que els projectes de llei i de decret que atribueixin, transfereixin o deleguin competències, funcions o activitats als municipis rurals incorporin una avaluació d'impacte normatiu específica, que caldrà incorporar a la memòria, reforçant així les exigències de millora normativa, ja incloses a les lleis catalanes, de procediment, i de transparència i bon govern. D'altra banda també regula la programació i planificació de les polítiques públiques de les administracions a Catalunya pel que fa als municipis rurals. Es recull així la important tasca de planificació per atorgar estabilitat i seguretat jurídica, que en els darrers anys s'ha anat estenent a àmbits com la contractació pública o els plans anuals normatius i que arriba ara a l'esfera municipal de la mà dels municipis rurals.

El títol 3 tracta sobre el reforç del finançament dels municipis rurals i en aquest sentit queda palès que és la Generalitat de Catalunya qui l'ha de promoure i es proposen dues accions concretes amb aquest objectiu. Per un costat es contempla un fons específic de municipis rurals de caràcter incondicionat i d'altra banda es preveu la creació d'una línia específica d'inversions per als municipis rurals per tal de fer front a la regressió demogràfica i al seu envelliment. A més, s'estableix que les bases reguladores i convocatòries d'ajuts i subvencions de la Generalitat de Catalunya incorporin criteris d'incentivació positiva i mesures de suport específic per a les persones empadronades als municipis rurals i que les convocatòries de subvencions adreçades als ajuntaments prevegin un tram específic per als municipis rurals.

El títol 4 relatiu a les mesures per a la millora dels serveis, la lluita contra el despoblament i el foment general dels municipis rurals pretén implementar una sèrie de millores de diferent tipologia. El capítol 1 inclou una sèrie de mesures referides a l'ordenació territorial, urbanisme, patrimoni i habitatge.

Respecte a la potestat normativa dels municipis rurals, en el capítol 2 es considera rellevant que les diputacions, i els consells comarcals si així ho consideren, facilitin als municipis rurals, més enllà de les ordenances tipus, la redacció de les seves ordenances amb l'adient qualitat normativa, especialment a aquells municipis que disposen de menys recursos i coneixement, per tal de mesurar els possibles impactes socials, ambientals i econòmics de la normativa, incloent la mesura de les càrregues administratives.

La rellevància de la mesura prové de la constatació de les nombroses normes municipals dictades anualment i de la seva baixa qualitat normativa, d'acord amb l'anàlisi de la doctrina jurídica i amb els informes de la Sindicatura de Greuges de Catalunya, que des del 2016 ha estat mesurant el paràmetre del bon govern reguladori local, en les avaluacions anuals de la legislació catalana de transparència, accés a la informació i bon govern, cridant repetidament l'atenció sobre la important necessitat de millorar la situació existent.

Pel que fa a la seguretat pública, el capítol 3 d'aquest títol 4 estableix l'obligació de redactar, per part del departament competent en matèria de seguretat pública, un pla específic d'actuació per als municipis rurals i preveu que les competències, funcions o actuacions reconegudes per l'ordenament jurídic als municipis rurals en matèria de policia administrativa es duguin a terme amb l'auxili del cos de Mossos d'Esquadra, fet que representa un avenç en el model de policia de Catalunya en esdevenir aquesta la policia administrativa d'aquests municipis. La previsió en matèria de plans de protecció civil contempla el principi de diferenciació per a aquests municipis, insistint en la necessària simplificació i suport.

En el capítol 4 es fa referència a l'escolarització en els centres educatius dels municipis rurals i la creació d'un mecanisme de finançament extraordinari per a sostenir-los, d'acord amb les criteris del departament competent en matèria d'educació i en el capítol 5 a les polítiques de joventut adaptades al món rural.

Pel que fa a l'ocupació i l'emprenedoria, el capítol 6 inclou mesures en matèria d'ocupació pública i mesures per afavorir l'estabilitat del teixit empresarial, l'emprenedoria, l'economia social i el treball autònom.

És d'especial rellevància el capítol 7 dins del qual es fan les propostes de simplificació administrativa i administració digital per tal d'alleugerir la càrrega burocràtica a les administracions dels municipis rurals que, molt sovint, no tenen la capacitat per afrontar tots els deures administratius que se'ls imputa. Aquestes propostes complementen totes aquelles accions que, a l'empara de la Llei 18/2020, de facilitació de l'activitat econòmica, i del Decret 131/2022, com a reglament que desplega aquesta llei, existeixen o estan projectades respecte de l'activitat econòmica i afecten a empreses o a treballadors autònoms.

En aquesta línia la Llei preveu la creació d'un portal homogeni per a la prestació i intercanvi de serveis i aplicacions als municipis rurals, amb l'objectiu de garantir i afavorir la intercomunicació telemàtica de serveis, l'intercanvi de dades i documents i la simplificació i agilització dels procediments administratius que duu a terme l'Ajuntament davant de la Generalitat, amb exclusió d'aquells relatius a l'activitat econòmica.

Així mateix s'estableix la tramitació unificada de procediments i la substitució de l'aportació de documentació per declaracions responsables i models normalitzats d'ús obligatori per a la tramitació dels procediments en què s'hauran d'incloure únicament aquelles dades requerides per la normativa reguladora aplicable.

Aquest capítol també conté previsions sobre l'administració digital i estableix un estàndard temporal, per defecte, de prestació de serveis bàsics, llevat que s'estableixi altra cosa en la corresponent carta de serveis.

El capítol 8 fa referència als serveis de salut pública i el capítol 9 regula l'accés a equipaments, serveis públics bàsics, activitats rellevants i serveis econòmics d'interès general als municipis rurals.

El títol 5 incorpora les mesures tributàries relatives als municipis rurals. Ho fa en dos capítols. El primer regula les mesures en l'impost sobre la renda de les persones físiques pel que fa al trasllat de la residència habitual a un municipi rural, o bé per facilitar l'adquisició o la reforma de l'habitatge habitual en un municipi rural; o bé la deducció per lloguer d'habitatge.

En el segon capítol es regulen les mesures en relació amb l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, on es rebaixa el tipus de gravamen per a l'adquisició o rehabilitació d'habitatge habitual en un municipi rural.

Finalment, el títol 6 regula l'aplicació de l'autonomia local dels municipis rurals. En la línia de la defensa d'aquesta institució es preveu la participació dels municipis rurals en els procediments d'identificació, disseny, execució i avaluació de les polítiques públiques que els afectin de forma específica i en els òrgans de la Generalitat. També es contempla el tràmit de conciliació prèvia que té per objecte tractar de resoldre de manera acordada els conflictes que puguin sorgir entre la Generalitat de Catalunya i els municipis rurals, o entre aquests, amb anterioritat a la presentació de la demanda davant de l'ordre contenciós administratiu.

Tanquen la llei les disposicions addicionals, transitòries, derogatòria i finals. Entre aquestes destaca la relativa a les lleis de pressupostos, que hauran d'incloure les partides necessàries per fer efectiva aquesta llei i fer front a les obligacions establertes.

Aquesta llei respecta els principis de bona regulació, de necessitat, d'eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, i eficiència.

Pel que fa al principi de seguretat jurídica, la iniciativa normativa s'ha d'exercir de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, incloent el de la Unió Europea, generant un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i de certesa, que en faciliti el coneixement i la comprensió i, en conseqüència, l'actuació i la presa de decisions. En aplicació del principi de transparència, la llei defineix clarament els seus objectius i inclou una justificació en aquest preàmbul, havent-se seguit el degut procediment d'elaboració amb la participació adient. En aplicació del principi d'eficiència, aquesta llei ha tingut en compte la necessitat d'evitar càrregues administratives innecessàries o accessòries intentant racionalitzar, en la seva aplicació, la gestió dels recursos públics, que han estat considerats en el marc de l'ordenament jurídic vigent i promocionar l'anàlisi econòmica en l'elaboració de les normes, en particular, per evitar la introducció de restriccions injustificades o desproporcionades a l'activitat econòmica local.

Títol preliminar. Disposicions generals

Capítol 1. Objecte, àmbit, definicions i classificació

Article 1. Objecte

Aquesta Llei té per objecte:

- a) Establir un Estatut específic per als municipis rurals per tal d'aconseguir l'equilibri territorial i la igualtat material dels seus habitants.
- b) Establir mesures de caràcter transversal amb la finalitat de garantir l'aplicació i el manteniment del règim específic.
- c) Establir un sistema de finançament propi per tal de garantir l'adequada prestació dels serveis en condicions d'igualtat respecte a la resta de municipis catalans.
- d) Establir mesures adreçades a la ciutadania d'aquests municipis i a l'exercici de l'activitat econòmica que s'hi desenvolupa, als efectes d'afavorir l'arrelament i d'evitar el despoblament.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Aquesta Llei és d'aplicació als ens locals que se'ls reconegui la subjecció al règim especial de municipi rural, en els termes establerts.
2. Aquesta Llei també és d'aplicació a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic institucional, així com a les administracions locals de Catalunya, d'acord amb el seu àmbit competencial i el respecte a l'autonomia local.

Article 3. Definicions

Als efectes del que disposa aquesta Llei, s'entén per:

- a) *Comarca rural*, aquella comarca en què un mínim del 15% de la seva població viu en municipis amb una densitat de població inferior a 150 h/km². En el cas que una comarca rural tingui una densitat de població de fins a 90 h/km², s'entendrà que té un elevat grau de ruralitat.

b) *Comarca limítrof* és aquella que limita amb una comarca rural amb un elevat grau de ruralitat.

c) *Municipi rural*, aquell municipi la població del qual és inferior o igual a 2.000 habitants i que pertany a una comarca rural. També tenen aquesta consideració els municipis de menys de 2.000 habitants que pertanyen a una comarca limítrof, descrita al punt b) d'aquest article, i que reuneixen una d'aquestes dues condicions: tenen una densitat menor o igual als 90 h/km² o una taxa de creixement de la població negativa en els darrers 10 anys.

d) *Municipi rural d'especial atenció*, aquell municipi rural amb una població inferior o igual a 500 habitants. Així mateix, també tenen la condició de *municipi rural d'especial atenció* aquells municipis rurals amb una població superior als 500 habitants i inferior als 2.000 que compleixen com a mínim una de les condicions següents:

- Una densitat de població inferior a 12,5 h/km².
- Una taxa de creixement de població menor al 10% en els darrers 10 anys.
- Un índex d'envelliment superior al doble de la mitjana de Catalunya.

Article 4. Classificació

1. La classificació d'un municipi com a municipi rural o com a municipi rural d'especial atenció es fa d'acord amb els indicadors establerts a l'article anterior, basats en les dades de l'Institut d'Estadística de Catalunya o de l'organisme oficial pertinent.

El departament competent en matèria de cooperació local publicarà el llistat de municipis rurals al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

2. La classificació de municipi rural i de municipi rural d'especial atenció es revisa cada quatre anys, dins els sis mesos següents a la constitució dels nous ajuntaments resultants de les eleccions municipals. En aquesta revisió l'indicador poblacional pot tenir una variació de com a màxim el 5%, per adquirir de nou o perdre la categoria de municipi rural o d'especial atenció.

3. El departament competent en matèria de cooperació local ha de comunicar el nou llistat sorgit de la revisió al Consell Català de Municipis Rurals, al Consell de Guberns Locals i les entitats municipalistes, així com a aquelles associacions i entitats que tenen per objecte la representació, la promoció i la defensa dels interessos dels municipis rurals.

4. En el cas que el municipi perdi la consideració de municipi rural o de municipi rural d'especial atenció es mantindrà la validesa i la vigència dels convenis dels que siguin part per la consideració de municipi rural o municipi rural d'especial atenció. Igualment es mantenen els beneficis que resultin aplicables a aquests municipis i als seus veïns, per la seva consideració de municipi rural o de municipi rural d'especial atenció, durant un període de quatre anys des de la pèrdua d'aquesta condició.

5. En el cas de la creació de nous municipis derivats d'un procediment de fusió de municipis rurals la població dels quals superi el llindar dels 2.000 habitants, el municipi resultant manté a tots els efectes la condició de municipi rural o municipi rural d'especial atenció, durant un període de deu anys. Transcorregut aquest termini perd la condició de municipi rural si la seva població és superior als 2.000 habitants.

Capítol 2. Finalitats i principis rectors

Article 5. Finalitats

Són finalitats d'aquesta Llei:

a) Promoure l'efectivitat dels drets de les persones que viuen als municipis rurals de Catalunya, incloent el seu dret a una bona administració dels assumptes locals i el seu dret a l'hàbitat rural.

El dret a la bona administració dels assumptes locals de les persones que viuen a municipis rurals de Catalunya implica l'obligació que tots els poders públics ponderin, amb la deguda cura o diligència, els elements rellevants de la seva gestió que afecten aquests municipis i les persones que hi viuen.

El dret a l'hàbitat rural de les persones que viuen als municipis rurals de Catalunya implica el dret d'habitar, utilitzar, ocupar, produir, transformar, governar i gaudir del conjunt de drets constitucionals i legals reconeguts i exercits en aquestes col·lectivitats rurals, definits com a béns comuns per a una vida digna.

b) Reconèixer les necessitats específiques dels municipis rurals de Catalunya.

c) Establir els mecanismes de promoció, disseny, desenvolupament i dinamització, així com els instruments financers necessaris que permetin garantir la qualitat necessària dels serveis públics i dels serveis d'interès econòmic general a la ciutadania dels municipis rurals.

d) Facilitar l'exercici efectiu de les competències atribuïdes per llei als municipis rurals.

e) Potenciar fórmules de gestió i administració per als municipis rurals per tal d'aconseguir uns municipis rurals més eficaços i eficients.

f) Promoure l'equitat territorial, com a garantia de la cohesió social, entre els diferents territoris de Catalunya, afavorint l'accés equitatiu de la ciutadania dels municipis rurals als serveis bàsics amb independència del lloc de residència, vetllant especialment per l'equitat de gènere i l'assoliment de la igualtat entre homes i dones en els diferents àmbits dels municipis rurals i el seu entorn immediat.

Article 6. Principis rectors

L'aplicació d'aquesta Llei es regeix pels principis següents:

a) Principi de diferenciació. La distribució de les responsabilitats administratives en les diverses matèries entre les diferents administracions locals ha de tenir en compte les característiques demogràfiques, geogràfiques, competencials, organitzatives, de dimensió i la capacitat de gestió dels municipis rurals. Les lleis aprovades pel Parlament, quan en facin aquesta distribució, han de tenir en compte el principi de diferenciació amb la deguda diligència i cura, d'acord amb les característiques que presenta la realitat d'aquests municipis.

b) Principi de solidaritat o cohesió social i territorial. Els poders públics han d'adoptar mesures destinades a promoure un desenvolupament sostenible i harmònies del conjunt de Catalunya, prevenint i mitigant el canvi climàtic, i, en particular, reduint les diferències entre els nivells de desenvolupament dels diversos municipis, prestant especial atenció als municipis rurals.

c) Principi de bona administració. Els poders públics, abans de prendre decisions que incideixin en els municipis rurals, hauran de considerar els interessos d'aquests mitjançant un procediment de presa de decisió que parteixi del coneixement de la seva capacitat de gestió i la seva estructura.

d) Principi de proporcionalitat. Els poders públics han d'actuar amb els municipis objecte d'aquesta llei respectant el principi de proporcionalitat. En conseqüència, les mesures que adoptin hauran de ser el menys restrictives possibles per l'autonomia municipal, i els seus costos i beneficis globals hauran de ser objecte de prèvia ponderació, d'acord amb el principi de bona administració.

e) Principis de cooperació i col·laboració. Els poders públics i els municipis objecte d'aquesta llei han de prestar especial atenció als mecanismes de cooperació i col·laboració. D'acord amb els mateixos, es respectarà el deure de no interferir en les competències municipals, d'ajudar en el seu exercici i de cooperar per defecte, llevat de raons justificades i fonamentades, entre els municipis rurals.

f) Principi de suficiència financera. Els municipis rurals han de disposar d'un finançament suficient de les seves competències que permeti el respecte de la seva autonomia municipal.

g) Principi d'igualtat real i material. Els poders públics de Catalunya han de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i dels grups que viuen als municipis rurals siguin reals i efectives. A aquests efectes, adoptaran les accions positives necessàries, enteses com les diferències de tracte respecte als mu-

nicipis objecte d'aquesta Llei, orientades a prevenir, eliminar i, si escau, compensar qualsevol forma de discriminació en la seva dimensió col·lectiva, social o de gènere amb perspectiva interseccional que s'han d'aplicar mentre subsisteixin les situacions de discriminació que les justifiquen.

h) Principi de simplicitat normativa. Les disposicions legals i reglamentàries que afectin els municipis objecte d'aquesta Llei han de tenir un contingut de comprensió fàcil per un operador jurídic no especialitzat; han de preveure els supòsits que, per la poca entitat en la matèria objecte de regulació, n'han de quedar exclosos; i no han de regular procediments ni requeriments complicats que endarrerixin la satisfacció dels interessos públics que pretengui la norma.

i) Principi de seguretat jurídica. Els poders públics, a fi de garantir la seguretat jurídica, exerciran les seves potestats normatives de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic per tal de generar un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i amb certesa, que faciliti el seu coneixement i comprensió per part dels municipis rurals de Catalunya i, per tant, la seva actuació i presa de decisions i la del personal al seu servei.

j) Principi d'equitat. En aplicació de l'esperit d'aquesta Llei, de les seves finalitats i dels seus principis, l'equitat ha de ponderar-se pels poders públics en l'aplicació de les normes que afectin els municipis rurals.

k) Principi de subsidiarietat. L'administració més propera a la ciutadania és la que ha d'assumir la prestació dels serveis en tant que aquesta és la forma més eficaç i sostenible, i suposa un estalvi en la despesa pública.

Títol 1. De les competències i les relacions interadministratives

Capítol 1. De l'exercici de competències, funcions i activitats dels municipis rurals

Article 7. Competències i recursos per a exercir-les

L'exercici de les competències, funcions o activitats atorgades per l'ordenament jurídic als municipis rurals és irrenunciable i s'exerceixen per aquests llevat dels casos d'alteració de l'exercici previstos a la normativa vigent. Per tal de garantir-ne el seu ple exercici, s'ha de dotar els municipis rurals dels mitjans tècnics necessaris.

Article 8. Competències, funcions i activitats concurrents o complementàries

La Generalitat i les administracions públiques, quan hagin de desenvolupar competències, funcions o activitats concurrents o complementàries, han de respectar els principis de col·laboració, cooperació, coordinació, responsabilitat, lleialtat institucional, informació mútua, solidaritat interterritorial, sotmetiment a la llei, ponderació dels interessos públics afectats i, en tot cas, els derivats de la normativa d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Article 9. Duplictat de competències o funcions

La Generalitat i les administracions públiques han de vetllar especialment, per evitar la duplictat de competències, funcions o activitats dels municipis rurals, que han de realitzar únicament aquelles emparades per una norma que els atribueixi la competència o detalli la funció o activitat corresponent o que els habiliti per exercir-la.

Article 10. Precisió de la matèria, la competència i la funció

1. Les normes amb rang de llei que atribueixen, transfereixen o deleguen noves competències als municipis rurals, han d'establir amb precisió la matèria, la competència, la funció o l'activitat, segons escaigui, que hagin de prestar, els mitjans econòmics que siguin adequats i suficients i, en el seu cas, els mitjans personals i materials corresponents.

2. Les normes reglamentàries que desenvolupen les normes amb rang de llei d'atribució competencial als municipis rurals han d'establir amb precisió la matèria, la competència i la funció.

Capítol 2. Principis generals de relacions interadministratives

Article 11. Col·laboració

El principi de col·laboració implica els següents deures jurídics específics de les administracions públiques implicades:

- a) El subministrament d'informació, dades, documents o mitjans probatoris que es troben a la disposició de l'organisme públic o l'entitat al qual es dirigeix la sol·licitud i que els municipis rurals requereixin disposar per a l'exercici de les seves competències.
- b) L'exoneració de l'obligació de l'aportació de documentació que ja estigui en poder de l'administració o tingui la possibilitat d'obtenir-la.
- c) La col·laboració amb els municipis rurals a fi de proporcionar la seva inclusió en un sistema integrat d'informació de les respectives àrees personalitzades o carpetes ciutadanes, o determinades funcionalitats d'aquestes, de manera que la persona interessada pugui accedir als seus continguts, notificacions o funcionalitats mitjançant procediments segurs que garanteixin la integritat i confidencialitat de les dades de caràcter personal, independentment de quin hagi estat el punt d'accés.
- d) El desenvolupament de plataformes comunes per a l'intercanvi de dades garantint el tractament sistemàtic de les variables sexe, dona/home, i identitat de gènere, dona/home/persona no binària, en totes les estadístiques, enquestes i recollida de dades relacionades amb persones que es duguin a terme.
- e) La creació i manteniment de sistemes integrats d'informació administrativa amb la finalitat que els municipis rurals puguin disposar de dades actualitzades, completes i permanents referents al seu territori.
- f) El deure d'assistència i auxili, per a atendre les sol·licituds formulades pels municipis rurals per al millor exercici de les seves competències.
- g) Qualsevol altra prevista a l'ordenament jurídic.

Article 12. Mesures de col·laboració interadministrativa en el desenvolupament de competències pròpies

1. Les administracions públiques han de promoure, mitjançant els convenis corresponents, i en funció de les seves competències, la creació d'oficines de gestió unificada en què, de forma comuna es puguin, prestar els serveis d'informació, registre i tramitació dels corresponents procediments administratius per a la millora de la capacitat de gestió dels municipis rurals dotant dels recursos suficients per fer-ho possible.

2. En tot cas, s'ha de promoure la utilització d'infraestructures i espais existents per part dels municipis rurals de forma comuna, per optimitzar els recursos i millorar la prestació dels serveis a la ciutadania.

Article 13. La cooperació

Els municipis rurals i la resta d'administracions públiques poden donar compliment al principi de cooperació mitjançant els mecanismes següents:

- a) La participació en òrgans de cooperació, amb la finalitat de deliberar i, si escau, acordar mesures en matèries sobre les quals tenen competències diferents administracions públiques.
- b) La participació en òrgans consultius d'altres administracions públiques.
- c) La participació en organismes públics o entitats dependents o vinculats a una altra administració diferent.
- d) La prestació de mitjans materials, econòmics o personals per part d'altres administracions públiques.
- e) La cooperació interadministrativa per a l'aplicació coordinada de la normativa reguladora d'una determinada matèria.

f) L'emissió d'informes no preceptius per tal que els municipis rurals expressin el seu criteri, a través de les entitats municipalistes que representin els municipis rurals, sobre propostes o actuacions que incideixin en les competències.

g) Les actuacions de cooperació en matèria patrimonial, inclosos els canvis de titularitat i la cessió de béns, previstes a la legislació patrimonial.

h) Qualsevol altra prevista a l'ordenament jurídic.

Article 14. La coordinació

1. Als efectes d'assegurar la coherència d'actuació de les diferents administracions públiques i respectant el principi de coresponsabilitat, l'Administració de la Generalitat pot coordinar l'activitat dels municipis rurals quan les competències, funcions o activitats dels municipis rurals ultrapassin l'interès propi dels municipis rurals, incideixen o condicionen de manera rellevant els interessos de la Generalitat o són concurrents o complementaris respecte als de la Generalitat, d'acord amb l'article 146 del text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya. Aquesta coordinació ha de respectar les competències de les diputacions de coordinació dels municipis, establertes en la normativa bàsica.

2. La coordinació s'ha de realitzar mitjançant l'aprovació de plans sectorials i temporals per a la fixació dels objectius i la determinació de les prioritats de l'acció pública en la matèria corresponent. En la tramitació dels plans hi han de participar els municipis rurals afectats i les diputacions, i les seves aportacions han de ser considerades i valorades abans de la seva aprovació.

Els municipis rurals exerciran les seves competències o funcions en el marc de les directrius dels plans a què es refereix el paràgraf anterior.

3. La coordinació s'ha de desenvolupar d'acord amb els principis reguladors de les relacions interadministratives sense que en cap cas suposi la supressió de les competències dels municipis rurals afectats.

Correspon al Govern l'avaluació anual dels plans aprovats mitjançant informe que ha de presentar al Parlament de Catalunya.

4. Els plans esmentats poden establir que, respecte d'un àmbit territorial determinat i per raons justificades, es puguin constituir mancomunitats o altres fórmules associatives de municipis com ara les comunitats de municipis regulades en la normativa local, quan la cooperació que se cerqui no es pugui satisfer per conveni i calgui per garantir l'eficiència, per a les competències activitats o funcions dels municipis. Els municipis rurals afectats integraran aquestes agrupacions municipals sempre que així ho acordin, seguint els procediments previstos a la normativa de règim local per a la constitució o participació en ens supramunicipals.

El Govern ha d'impulsar mesures per fomentar la constitució d'aquestes entitats d'acord amb el que preveu la normativa local, que poden consistir en: ajuts econòmics i tècnics, previsions especials en els criteris de distribució del Fons de Cooperació Local de Catalunya i en l'assignació de subvencions finalistes.

Capítol 3. De la delegació de competències i els encàrrecs de gestió

Article 15. La delegació de competències

1. Per raons de millora de la gestió pública, els municipis rurals poden delegar les seves competències, funcions i activitats a altres municipis i als ens supramunicipals on pertanyin. La delegació requereix l'aprovació corresponent del ple del municipi rural i del ple de l'ens local que assumeix la delegació.

2. La delegació s'ha de formalitzar per resolució o conveni entre les parts que, en tot cas, haurà d'indicar l'abast, el contingut, les condicions i la durada de la delegació, així com el control que es reservi l'entitat local delegant i els mitjans personals, materials i econòmics assignats. Aquesta resolució o conveni s'ha de publicar al butlletí oficial de la província corresponent. S'accepta la resolució com a instrument jurídic de formalització de la delegació.

Article 16. L'encàrrec de gestió

1. Els municipis rurals poden encarregar a altres municipis i als ens supramunicipals on pertanyin, la realització d'activitats de caràcter material, tècnic o de serveis de la seva competència, per raons d'eficàcia o de manca dels mitjans tècnics necessaris per desenvolupar-les, actuant aquestes administracions públiques amb subjecció plena a les instruccions que es puguin dictar per part dels municipis rurals. L'efectivitat de l'encàrrec de gestió requereix l'aprovació corresponent del ple del municipi rural i del ple de l'ens local que assumeix l'encàrrec de gestió.

2. L'encàrrec de gestió es formalitza mitjançant conveni subscrit entre les administracions interessades, i es publica al butlletí oficial de la província corresponent. El conveni ha de incloure l'activitat encarregada, la seva vigència, les facultats de direcció i control, i els recursos econòmics necessaris per dur-la a terme, així com les instruccions per a la seva correcta execució.

3. Els ens supramunicipals als que pertanyin els municipis rurals, han d'establir convenis tipus per a la formalització dels encàrrecs de gestió.

Capítol 4. Els convenis de col·laboració, cooperació i coordinació interadministrativa

Article 17. Regulació

Els convenis de col·laboració, cooperació i coordinació interadministrativa i les delegacions i els encàrrecs de gestió adoptats per les administracions públiques per a l'exercici de competències, funcions i activitats dels municipis rurals es regularan d'acord a la legislació de règim jurídic del sector públic i per allò que disposa aquesta Llei.

Article 18. Convenis de gestió compartida

Els convenis acordats per les administracions públiques, i entre aquestes i les entitats col·laboradores de l'administració, amb una finalitat comuna d'interès públic i que no tinguin caràcter onerosos, i únicament en el cas que una de les parts sigui un municipi rural, tenen la consideració de convenis de gestió compartida.

Article 19. Convenis tipus

Els ens supramunicipals als que pertanyin els municipis rurals han d'establir convenis tipus de col·laboració, gestió compartida, cooperació i coordinació interadministrativa amb el municipi rural.

Article 20. Concertació d'accions

Les diferents administracions públiques poden concertar accions, en el marc de les seves respectives competències, amb l'objecte de fomentar i promocionar les finalitats d'aquesta Llei. Aquestes accions han de referir-se a qualsevol de les competències, funcions i activitats dels municipis rurals.

Títol 2. Mecanisme rural de garantia

Article 21. Mecanisme rural de garantia

1. El mecanisme rural de garantia consisteix en l'avaluació dels efectes territorials, econòmics i mediambientals de les polítiques públiques en relació amb la societat rural per tal de detectar les mesures necessàries per garantir l'arrelament, frenar el despoblament i afavorir la repoblació dels municipis rurals.

2. El Govern ha d'establir la metodologia d'avaluació que ha de tenir en compte els principis, les recomanacions i les eines establertes per la Unió Europea.

Article 22. Programació i planificació de les polítiques públiques en matèria de municipis rurals

1. La programació i planificació de les polítiques públiques que puguin afectar els municipis rurals, han de tenir com a objectius les finalitats d'aquesta Llei, i els

seus principis en els respectius àmbits de les seves competències amb la inclusió de l'avaluació dels seus efectes als municipis rurals.

2. Els projectes de disposicions generals, proposats pels departaments de l'Administració de la Generalitat, que afectin els municipis rurals, han d'incorporar una avaluació de la incidència en els municipis rurals de la disposició projectada. També han d'incorporar l'anàlisi dels impactes social, ambiental i econòmic, incloent les possibles càrregues administratives, amb consideració de costos i beneficis que es puguin generar, així com la previsió de finançament.

3. Les bases reguladores d'ajuts i subvencions també han d'incorporar la perspectiva del possible impacte als municipis rurals.

4. L'òrgan responsable de la tramitació de les iniciatives establertes en els apartats anteriors d'aquest precepte ha de donar tràmit d'audiència al Consell Català de Municipis Rurals abans de la seva aprovació. Aquest ha d'incloure la valoració de l'impacte de la norma als municipis rurals i les recomanacions per minimitzar i corregir l'impacte en cas que sigui negatiu.

Títol 3. Reforç del finançament dels municipis rurals

Capítol 1. Suficiència i autonomia financera

Article 23. Autonomia financera

La Generalitat de Catalunya ha de vetllar perquè es garanteixi la suficiència i l'autonomia financeres dels municipis rurals, en coresponsabilitat amb els propis ens locals i les administracions competents.

Article 24. Criteri general sobre finançament institucional

El finançament de les mesures i actuacions afavoridores del desenvolupament dels municipis rurals correspon a la Generalitat de Catalunya, coadjuvant-se amb els fons que siguin aplicables d'acord amb el desenvolupament de les polítiques de cohesió de la Unió Europea, així com dels pressupostos d'altres administracions públiques.

Capítol 2. Fons específic i fons d'inversió

Article 25. Objectiu dels fons

L'objectiu dels fons és impulsar accions per tal de fer possible la implementació de les estratègies territorials que han de permetre als municipis rurals consolidar els criteris de desenvolupament i arrelament, redreçar la pèrdua poblacional, així com afavorir l'equilibri i equitat territorials.

Article 26. Fons específic de municipis rurals

1. Es crea un fons específic adreçat als municipis rurals i als municipis rurals d'especial atenció que consisteix amb una assignació específica de caràcter incondicionat.

2. Correspon a la Generalitat de Catalunya, mitjançant la llei de pressupostos anuals, distribuir el Fons específic de municipis rurals d'acord amb els criteris que normativament s'estableixin.

3. Els municipis rurals que es fusionin, d'acord amb el previst en aquesta Llei, tenen dret a l'assignació específica equivalent corresponent a la suma de l'import atorgat al darrer exercici als municipis fusionats. Aquest fons es manté durant 8 anys, independentment de si, durant aquest període, el nou municipi excedeix el llindar dels 2.000 habitants.

4. L'assignació que correspongui percebre a cadascun dels municipis s'actualitzarà cada exercici en el mateix percentatge que incrementi el pressupost de la Generalitat, exclosa la despesa financera i la de caràcter finalista.

Article 27. Fons d'inversió per a municipis rurals

1. La Generalitat de Catalunya ha de preveure, en els seus pressupostos en el marc del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya, una línia específica de transferències de capital destinada a aquests municipis, en el marc de les línies i els programes d'obres i serveis a ens locals, per tal de fer front a la seva regressió demogràfica i al seu envelliment, per garantir l'equitat i l'equilibri territorials.

2. Els criteris de distribució i assignació del fons d'inversió per als municipis rurals i per als municipis rurals d'especial atenció han de tenir en compte la superfície del municipi, la plurinuclearitat, la disseminació, la taxa d'envelliment i la pèrdua poblacional.

3. En el cas dels municipis rurals d'especial atenció, l'ajut o subvenció ha de representar el 100% del cost de les actuacions, i en la resta de municipis rurals, un 95% de l'esmentat cost.

4. En situacions excepcionals de desequilibri financer, el municipi pot renunciar a percebre el 50% del fons destinat a inversió i destinar el 50% del fons a percebre a pagar despeses d'inversió executades amb anterioritat a l'exercici d'aprovació del fons d'inversió o a pagar despeses derivades d'endeutament a conseqüència de préstecs subscrits amb anterioritat a l'aprovació del fons, prèvia autorització de la unitat directiva competent en matèria de cooperació local amb informe previ de la direcció general competent en l'àmbit de la tutela financera dels ens locals.

Capítol 3. Ajuts i subvencions públiques

Article 28. Bases reguladores i convocatòries d'ajuts i subvencions

1. Les bases reguladores i convocatòries d'ajuts i subvencions de la Generalitat de Catalunya, i de les entitats que formen part del seu sistema institucional, han d'incorporar criteris d'incentivació positiva i mesures de suport específic per a les persones sol·licitants dels municipis rurals. Aquests incentius han de ser compatibles amb l'objecte, la finalitat, la intensitat i els nivells màxims dels ajuts, d'acord amb la normativa que sigui aplicable en la matèria sempre que sigui conforme amb la naturalesa de l'activitat de foment, i han de consistir en alguna de les següents mesures:

- a) Establir línies d'ajuts específics per a les persones empadronades als municipis rurals.
- b) Reservar una part del crèdit total de les convocatòries per a projectes procedents de municipis rurals.
- c) Incrementar el percentatge de la intensitat de l'ajut.
- d) Atorgar una puntuació addicional en els processos de concurrència del total de la puntuació prevista.

2. Les bases reguladores de subvencions, beques i qualsevol altre tipus d'ajut públic per a persones empadronades als municipis rurals que convoqui la Generalitat de Catalunya han d'incloure la valoració del millor mitjà per aconseguir la incorporació de la perspectiva de gènere, en els termes establerts a l'article 11 de la Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes.

Article 29. Subvencions sol·licitades pels municipis rurals

Les convocatòries de subvencions amb caràcter general i sectorial adreçades a les entitats locals han d'incloure un tram específic per als municipis objecte d'aquesta Llei, per tal de garantir la igualtat d'oportunitats respecte a la resta de municipis, sempre que sigui conforme amb la naturalesa de l'activitat de foment. En aquests supòsits, els requisits formals i els requeriments objectius han de ser els mínims imprescindibles i han de preveure alguna de les mesures següents:

- a) Establir línies d'ajuts específics per als municipis rurals i els municipis rurals d'especial atenció.
- b) Reservar una part del crèdit total de les convocatòries per a projectes procedents de municipis rurals.

c) Preveure increments percentuals de la intensitat de l'ajut per a municipis rurals i municipis rurals d'especial atenció essent possible arribar a una intensitat d'ajut del 100%.

d) Atorgar puntuació addicional en els processos de concurrència del total de la puntuació prevista als municipis rurals i als municipis rurals d'especial atenció.

Quan per raó de la naturalesa de la convocatòria i de manera motivada això no sigui possible, caldrà justificar-ho degudament.

Article 30. Ajuts i subvencions públiques de les administracions supramunicipals

Les diputacions de Catalunya i les altres administracions supramunicipals, en el marc de les seves competències i en l'exercici de la seva autonomia, han d'afavorir el compliment del previst en els dos articles anteriors pel que fa a les subvencions que convoquin.

Títol 4. Mesures per a la millora dels serveis, lluita contra el despoblament i foment general dels municipis rurals

Capítol 1. Ordenació territorial, urbanisme, patrimoni i habitatge

Article 31. Delegació de funcions o encàrrecs de gestió

1. Els municipis rurals poden encarregar la tramitació dels expedients en matèria d'ordenació territorial i urbanisme, a les administracions o ens supramunicipals.

2. En cas que la delegació pot afectar els acords d'aprovació inicial, provisional o definitiva dels instruments de planejament, instruments de gestió o projectes d'urbanització.

Article 32. Serveis de suport i tramitació de planejament

1. Les administracions públiques, i en especial els ens supramunicipals, en el marc de la seva potestat d'autoorganització, poden disposar d'un servei per a l'elaboració i la tramitació dels plans urbanístics quan el volum de les delegacions ho facin aconsellable.

2. La Generalitat de Catalunya, amb la normativa específica, ha de consolidar i reforçar l'exercici de les funcions públiques en matèria d'ordenació del territori per part de l'administració comarcal, per als casos de municipis rurals que no disposin de prou personal al seu servei i l'ens local ho sol·liciti.

Article 33. Tractament específic de l'ordenació territorial per als municipis rurals

La Generalitat de Catalunya ha d'incrementar el tractament específic de la normativa d'ordenació territorial per afavorir els municipis rurals en l'equilibri territorial mitjançant, entre d'altres mesures, la integració del reequilibri territorial a les directrius generals per a la planificació atenent a la situació de despoblament als municipis rurals, i l'establiment de mesures per a la simplificació dels instruments d'ordenació als municipis rurals.

Article 34. La Borsa d'habitatge rural

Per facilitar l'accés a l'habitatge de les persones que viuen o vulguin viure en un municipi rural, la Generalitat de Catalunya ha de crear la Borsa d'habitatge rural, en especial pels municipis ubicats a les comarques rurals. La Borsa ha d'estar disponible, també en format telemàtic, i ha de connectar les persones demandants d'habitatge als municipis rurals amb l'oferta existent.

Article 35. Habitatge assequible i protegit per l'equilibri territorial

1. La Generalitat de Catalunya ha d'establir reglamentàriament criteris d'incentivació positiva a les persones demandants d'habitatge de protecció oficial, i altres formes d'habitatge assequible en les promocions que es desenvolupin en els municipis rurals.

2. Aquests criteris poden afectar tant a les persones empadronades en aquests municipis com a aquelles persones que vulguin fixar-hi la residència.

3. Els municipis rurals han de rebre incentius d'acord amb el volum d'habitatge assequible i de lloguer social que ofereixin.

4. La Generalitat de Catalunya, de forma concertada amb els ens locals, ha de fomentar l'adquisició de solars i habitatges i la rehabilitació d'habitatges buits per a destinar-los al parc públic d'habitatge de lloguer. El departament competent en matèria del patrimoni públic de sòl i habitatge ha d'establir un programa específic d'adquisició, rehabilitació i promoció d'habitatge social de lloguer dels municipis rurals mitjançant l'Institut Català del Sòl. Aquest programa ha de ser acordat i impulsat pel departament competent en matèria d'ordenació del territori, urbanisme i polítiques de muntanya i pel departament competent en matèria d'habitatge.

Article 36. Optimització, reutilització i rehabilitació d'habitatges i edificis

1. Els programes i els instruments de planejament i de planificació d'habitatges dels municipis rurals han de fomentar la reutilització d'habitatges ja existents, la rehabilitació d'habitatges i edificis, la millora de l'eficiència energètica dels habitatges existents, i optimitzar la seva habitabilitat.

2. El departament competent ha de fomentar les mesures existents i n'ha d'establir de noves per afavorir l'habitatge familiar al sòl no urbanitzable de les explotacions rústiques de municipis rurals, per tal de facilitar la continuïtat de les mateixes o el relleu generacional.

Article 37. Canvi d'ús d'equipaments i immobles

El Govern de la Generalitat de Catalunya, a través del departament competent en matèria d'urbanisme, ha de definir els mecanismes jurídics per facilitar el canvi d'ús d'equipaments i immobles públics dels municipis rurals que es trobin en desús, per a habitatge.

Article 38. Model de contracte de lloguer

El Govern de la Generalitat de Catalunya, a través del departament competent en matèria d'habitatge, ha de proposar un model de contracte de lloguer adaptat als municipis rurals, que ha de tenir com a referent el contracte de lloguer a canvi d'obres.

Capítol 2. Potestat reglamentària dels municipis rurals

Article 39. Potestat normativa local i qualitat normativa

1. Les diputacions, en el marc de les seves competències, han de facilitar als municipis rurals la redacció de les seves normes jurídiques.

2. Les diputacions, en el marc de les seves competències, han de prestar assistència als municipis rurals en el desplegament de l'avaluació d'impacte exigida per la normativa vigent amb caràcter previ a l'aprovació de les seves normes, així com en l'avaluació posterior a la seva entrada en vigor, per a garantir la qualitat adient i eficàcia normativa. A aquests efectes, cada diputació ha de prestar suport als municipis en la millora normativa, amb la capacitat adient pel desplegament d'avaluacions d'impacte normatiu.

Capítol 3. Seguretat pública

Article 40. Programa de seguretat rural

El departament competent en matèria de seguretat pública ha de comptar amb un pla específic d'actuació per als municipis rurals, d'acord amb el principi de diferenciació, i amb la finalitat de garantir la protecció de les persones i els béns de la seva població, així com la convivència pacífica. Aquest pla ha d'incloure en tot cas les accions adreçades a:

a) Garantir el lliure exercici dels drets i llibertats i la seguretat ciutadana als municipis rurals.

b) Mantenir una presència suficient dels serveis policials per tal de garantir uns nivells adequats de seguretat als municipis rurals.

c) Reforçar les actuacions i les intervencions de protecció al medi ambient rural per part del cos d'agents rurals.

d) Promoure el desenvolupament de plans de prevenció i protecció contra la violència de gènere i el maltractament cap a les dones als municipis rurals, i establir plans d'actuació i protocols de prevenció, detecció i eradicació de les violències masclistes, lgbtifòbiques i racistes als municipis rurals.

e) Establir els mecanismes d'intercanvi d'informació regular i periòdica entre el cos de Mossos d'Esquadra i els Agents Rurals amb els ajuntaments dels municipis rurals.

f) Impulsar programes de formació amb perspectiva de gènere pel personal membre dels cossos de seguretat als municipis rurals per garantir que s'incorpora aquesta metodologia a l'abordatge de situacions de violència masclista, assetjament sexual i assetjament per raó de sexe.

g) Dotar les unitats incloses en el pla d'efectius i de mitjans de transport i d'actuació adaptats al medi rural, inclosos els de caràcter digital.

Article 41. Seguretat ciutadana

1. Les competències, funcions o actuacions reconegudes per l'ordenament jurídic als municipis rurals en matèria de policia administrativa les durà a terme el cos de Mossos d'Esquadra. En el cas que els municipis disposin del servei de vigilants, aquesta funció es durà a terme per aquests amb l'auxili i la col·laboració del cos de Mossos d'Esquadra.

2. Aquestes competències, funcions o activitats s'han de regular d'acord amb els convenis previstos per aquesta Llei i, en cap cas, han de comportar cap cost o despesa als municipis rurals.

Article 42. Protecció civil

1. Els municipis rurals poden donar compliment a les obligacions d'elaborar els plans de protecció civil municipals mitjançant els models simplificats que es desenvolupin reglamentàriament tant pel que fa al pla territorial com als plans d'actuació per riscos especials, adaptats a la realitat de la ruralitat.

2. La Generalitat de Catalunya ha d'impulsar l'elaboració dels plans d'assistència i suport dels consells comarcals que preveu l'article 50.4 de la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, així com ha de preveure els recursos que facilitin la seva implantació.

3. En el marc de l'assistència als municipis prevista a l'article 30.2 de la Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya, la Generalitat de Catalunya ha de dur a terme els plans de recuperació de la normalitat posteriors a una situació d'emergència als municipis rurals.

Capítol 4. Educació

Article 43. Escolarització a l'educació bàsica

1. El departament competent en matèria d'educació, ha de prioritzar, d'acord amb els seus criteris d'escolarització en l'àmbit rural, l'existència d'una escola a cada municipi rural, abans que les agrupacions escolars supramunicipals o el trasllat d'alumnes a grans centres escolars de naturalesa comarcal o subcomarcal.

2. El departament competent en matèria d'educació ha de garantir el transport escolar i el servei de menjador gratuïts, d'acord amb la legislació de caràcter general, a l'alumnat d'aquells municipis que no disposin d'escola, en estar obligats a desplaçar-se fora del seu municipi de residència, per inexistència en aquest d'oferta del nivell educatiu corresponent, sens perjudici dels serveis que pugui prestar la zona

escolar rural de l'àrea a què pertanyi el municipi, i es garanteixi el model d'escola catalana de la Zona Educativa Rural incloent-hi les activitats extraescolars.

3. Quan no es pugui fer efectiva l'escolarització al propi municipi, s'ha d'escolaritzar al municipi més proper i sempre respectant l'assistència als municipis més propers que siguin de la seva influència. Si es tracta de municipis que formen part o han format part d'una estructura escolar supramunicipal (ZER) serà prioritari que els infants i joves siguin escolaritzats en un municipi de la mateixa ZER.

4. Sempre que sigui possible pel nombre d'infants, les escoles situades en municipis rurals han d'incloure la llar d'infants rural en el propi edifici o en un recinte vinculat al centre.

5. L'ensenyament secundari obligatori i la formació professional bàsica ha de poder-se dur a terme en espais rurals, el més propers possible al municipi de residència de l'alumnat. Per aquest motiu s'han de crear, sempre que es donin les condicions per a fer-los efectius i sigui possible, centres educatius d'educació secundària vinculats a les ZER en municipis rurals.

Article 44. Finançament de les escoles en municipis rurals

1. Es crea un mecanisme de finançament extraordinari a través de la inclusió d'una variable addicional de recepció de fons complementaris per aquells municipis rurals que, d'acord amb els criteris del departament competent en matèria d'educació, tenen centres educatius rurals. Aquests fons destinats al municipi han de cobrir les actuacions de conservació, reparació, manteniment dels centres i despeses de subministraments de serveis d'energia.

2. Així mateix, els centres escolars situats en municipis rurals han de disposar d'un finançament especial que doni resposta a les necessitats derivades de la seva especial condició i poder oferir a l'alumnat els serveis necessaris per a fer efectiu el seu dret a l'educació tot afavorint l'equitat.

Capítol 5. Joventut

Article 45. Polítiques de joventut

1. La Generalitat de Catalunya ha de promoure, en col·laboració amb les administracions locals i supramunicipals, la creació i desplegament de polítiques de joventut adaptades al món rural.

2. La Generalitat de Catalunya garanteix que el desplegament del Pla Nacional de Joventut de Catalunya sigui efectiu i igual a totes les poblacions rurals.

Capítol 6. Ocupació i emprenedoria

Article 46. Ocupació pública

1. La Generalitat de Catalunya, en el marc de la legislació aplicable en matèria d'ocupació pública, ha d'adoptar mesures específiques a fi de propiciar i garantir als municipis rurals, l'estabilitat de les persones professionals de l'administració pública, especialment dels àmbits docent, sanitari i social.

2. S'han d'adoptar mesures específiques per a llocs de difícil cobertura en municipis rurals, que poden consistir en incentius administratius, professionals o econòmics per al personal que hi realitzi la seva activitat professional i justifiqui l'empadronament als municipis rurals, així com altres incentius que promoguin la provisió dels llocs de treball en aquestes zones, com ara, la modificació de la quantia o estructura de les retribucions complementàries, d'acord amb la normativa sobre funció pública.

3. Les persones empleades públiques al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya que acreditin l'empadronament en un municipi rural podran disposar d'un dia addicional de teletreball a la setmana.

Article 47. Col·laboració públic-privada

El Govern de la Generalitat de Catalunya ha d'impulsar la col·laboració públic-privada per al desenvolupament de projectes als municipis rurals que tendeixin a crear i propiciar escenaris d'oportunitats i ha de potenciar la incorporació de factors demogràfics en la valoració de la responsabilitat social i ecològica tant del sector privat convencional com del sector comunitari-cooperatiu.

Article 48. Emprenedoria, treball autònom, ocupació i economia social

1. La Generalitat de Catalunya, en el marc de la legislació aplicable en matèria d'emprenedoria, treball autònom i d'ocupació, ha d'adoptar mesures específiques a fi de propiciar i garantir als municipis rurals, l'estabilitat del teixit empresarial i de les oportunitats laborals de les persones treballadores.

2. S'han d'adoptar mesures específiques per a l'emprenedoria i el treball autònom, pel seu creixement, manteniment i consolidació, que poden consistir en incentius econòmics per a les persones emprenedores o autònomes que realitzin o iniciïn la seva activitat professional amb estada efectiva en els municipis rurals.

3. Les polítiques actives d'ocupació han de preveure programes específics adreçats a les persones treballadores i empreses en situació de recerca d'ocupació i/o formació ocupacional o continuada.

4. Les accions de suport a l'economia social, solidària, cooperativa i del tercer sector, i també la inserció sociolaboral de col·lectius especialment vulnerables, han de contemplar mesures específiques orientades a promoure el seu desenvolupament i consolidació als municipis rurals.

5. El departament competent en matèria d'emprenedoria, treball autònom, el competent en ocupació, i el competent en polítiques d'igualtat, en el marc de la legislació aplicable, han d'adoptar mesures específiques a fi de potenciar als municipis rurals projectes empresarials i associatius liderats per dones o que tinguin un impacte positiu en l'assoliment de l'equitat de gènere.

6. La Generalitat de Catalunya ha de facilitar les activitats al món rural a través de l'establiment de mesures per incentivar la implementació d'empreses als municipis rurals.

Article 49. Suport al desenvolupament rural

La Generalitat de Catalunya ha de fomentar, a través dels consells comarcals i dels agents de desenvolupament territorial i sectorial, en el marc de la metodologia LEADER de la política agrària comunitària, el suport tècnic per a l'impuls i execució d'actuacions i projectes rurals estratègics, que tinguin caràcter tractor i dinamitzador del desenvolupament dels municipis rurals, o que necessitin d'una especial concertació multisectorial i coordinació interadministrativa.

Article 50. Foment del teletreball en persones empadronades als municipis rurals

Amb l'objectiu d'incentivar i consolidar el teletreball de les persones empadronades als municipis rurals, s'ha de promoure la seva regulació, dins del marc dels seus convenis col·lectius, i s'ha de dotar d'avantatges fiscals a les empreses o els autònoms que tinguin persones teletreballadores que acreditin la seva residència en un municipi rural.

Capítol 7. Mesures de simplificació administrativa i administració digital

Article 51. Simplificació normativa i administrativa

1. La Generalitat de Catalunya ha de promoure, en col·laboració amb les administracions locals, iniciatives de simplificació normativa i administrativa, per tal de facilitar el desenvolupament de projectes i iniciatives públiques i privades que contribueixin a la revitalització econòmica i social dels municipis rurals.

2. Es promourà la tramitació unificada de procediments i la substitució de l'aportació de documentació per declaracions responsables.

3. S'han de fixar i establir models normalitzats d'ús obligatori per a la tramitació dels procediments en què s'han d'incloure únicament aquelles dades requerides per la normativa reguladora aplicable.

4. La Generalitat de Catalunya ha d'establir un sistema i uns terminis de revisió periòdica dels procediments per a la simplificació i disminució de les càrregues administratives innecessàries, el reforç de la col·laboració interadministrativa i la potenciació de l'administració electrònica en els municipis rurals. A tal efecte s'ha de crear una taula de treball per a la definició de mesures de simplificació administrativa i normativa als municipis rurals per aquells aspectes no regulats per la Llei 18/2020, de facilitació de l'activitat econòmica. En aquesta taula hi han de participar representants dels municipis rurals designats per les entitats municipalistes.

Article 52. Suport i assistència als municipis rurals

1. L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en matèria d'atenció ciutadana, ha d'oferir mesures d'atenció i assistència que tinguin en compte les particularitats i especificitats dels municipis rurals en les relacions juridicoadministratives.

2. El Model d'atenció ciutadana de l'Administració de la Generalitat ha d'incloure les mesures necessàries per a garantir l'accés dels municipis rurals als serveis i, com a mínim, les següents mesures de suport i assistència:

a) Un portal o espai a la Seu electrònica de l'Administració de la Generalitat, que integri tots els tràmits, serveis i informacions que afecten a la relació dels ajuntaments de municipis rurals amb la Generalitat de Catalunya, quedant exclosos els relacionats amb l'activitat econòmica.

b) La figura del referent de suport dels municipis rurals, que els assisteixi pel canal presencial i el canal digital, i que s'especialitzi en donar suport a aquests municipis.

c) Mesures d'assistència a la tramitació en els procediments específics, inclosa la tramitació atesa dels procediments per mitjans digitals i mitjans presencials.

3. La Seu electrònica de l'Administració de la Generalitat crearà, per a la prestació i intercanvi de serveis i aplicacions als municipis rurals, un portal homogeni que contingui la informació relativa als tràmits, serveis i accés a les diferents plataformes de tramitació habilitades per als municipis rurals, així com altres serveis digitals que siguin d'ús en la gestió dels municipis rurals, amb l'objectiu de garantir i afavorir la intercomunicació telemàtica de serveis, l'intercanvi de dades i documents i la simplificació i agilització dels procediments administratius.

Els departaments de l'Administració de la Generalitat i el seu sector públic han d'informar al departament competent en matèria d'atenció ciutadana dels serveis i tràmits que poden ser d'interès per als municipis rurals per a la seva publicació al portal habilitat.

4. L'Administració de la Generalitat, mitjançant el departament competent en atenció ciutadana, ha d'habilitar un espai municipal d'accés exclusiu per a cada municipi rural, on s'han d'incorporar les dades i els documents dels expedients administratius disponibles i que són accessibles, mitjançant les plataformes d'interoperabilitat i d'intercanvi de dades habilitades.

Article 53. Mesures de suport en la tramitació dels procediments dels municipis rurals

1. Les oficines d'assistència en matèria de registre i altres oficines d'atenció ciutadana han de facilitar l'assistència en la gestió dels procediments i en la seva tramitació, posant a disposició la informació necessària per a la sol·licitud de tramitació de procediments.

2. Les administracions i entitats del sector públic han de disposar de models comuns i normalitzats per a la sol·licitud i tramitació unificada dels procediments dirigits a municipis rurals.

3. Les administracions i entitats del sector públic han de disposar d'un catàleg de serveis de tramitació unificada, que ha d'estar publicat al portal habilitat dels municipis rurals, a la seu electrònica de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

4. L'Administració de la Generalitat, ha d'impulsar mesures per a garantir l'ús de mitjans de videoatenció o mitjans assimilats, per a la realització d'actuacions administratives o per a l'assistència i el suport als municipis rurals.

5. Les oficines d'assistència en matèria de registre o altres oficines d'atenció ciutadana, per impossibilitat tècnica o d'accessibilitat als serveis, han de prestar serveis d'identificació i autenticació per actuar en nom dels municipis rurals.

Article 54. Serveis digitals per els municipis rurals

1. Els ens locals, i les entitats públiques vinculades o que en depenen poden emprar, sense cost, les solucions tecnològiques que l'Administració de la Generalitat, el Consorci Administració Oberta de Catalunya, i les diputacions i els consells comarcals posen al seu abast o bé solucions pròpies, sempre que siguin interoperables amb els sistemes d'informació de l'Administració de la Generalitat.

2. Els municipis rurals poden delegar o encomanar a les diputacions i als consells comarcals, d'acord amb la normativa reguladora del règim local, el desenvolupament de l'administració digital del municipi rural com a garantia de l'accés a les activitats de serveis públics, foment i policia administrativa dels municipis rurals, sense cap cost econòmic pels municipis rurals. Aquesta encomana o delegació ha de garantir l'accessibilitat a la tramitació digital de la ciutadania dels municipis rurals, sense exclusions. En particular s'ha de garantir l'assistència a totes les persones que tinguin alguna dificultat per realitzar la tramitació digital. El model d'atenció ciutadana proposat en aquesta llei disposa les eines necessàries per donar suport als municipis rurals i garantir, si s'escau, l'assistència per a la tramitació digital, en cas que sigui el canal triat per la ciutadania.

3. Tota la normativa i polítiques públiques sectorials han de garantir l'accés telemàtic i l'atenció presencial per evitar la bretxa digital en col·lectius que no tinguin accés a les TIC, per qüestió d'edat, o per manca de recursos i/o capacitats.

4. Correspon a la Generalitat de Catalunya garantir una connectivitat digital fiable i de qualitat als municipis rurals, de fibra òptica i mòbil, mitjançant xarxes d'infraestructures que permetin una transmissió adequada de dades entre la ciutadania, les empreses i l'administració, per assolir la igualtat d'oportunitats i capacitat d'accés a les xarxes.

Capítol 8. Salut pública

Article 55. Serveis de salut pública

Els serveis de salut pública als municipis rurals poden ser prestats per ens locals supramunicipals i/o l'Agència de Salut Pública de Catalunya mitjançant acords amb els municipis.

Capítol 9. Serveis públics bàsics

Article 56. Accés a equipaments, serveis públics bàsics, activitats rellevants i serveis econòmics d'interès general als municipis rurals

1. La Generalitat de Catalunya ha de vetllar per tal que els equipaments i els serveis públics bàsics, les activitats rellevants i els serveis econòmics d'interès general especialment els sanitaris, educatius i socials, estiguin ubicats en llocs que facilitin les condicions d'igualtat d'accés pels habitants i les persones usuàries dels serveis als municipis rurals i garanteixin el dret a l'hàbitat rural. En tot cas, com a estàn-

dard de bona administració a incloure obligatòriament en la corresponent carta de serveis, d'acord amb la legislació de transparència i bon govern, s'ha de garantir que el temps d'accés, amb desplaçament per carretera, a un servei bàsic des de qualsevol municipi rural no superi els 30 minuts. Si excepcionalment això no fora possible, s'ha d'establir un estàndard superior als 30 minuts, motivant en tot cas i de manera específica la impossibilitat i el temps alternatiu superior d'accés establert finalment.

2. Els departaments competents en matèria d'entitats de crèdit i el de consum, en el seu àmbit corresponent, han de garantir que les persones residents en municipis rurals puguin accedir als serveis financers, promovent un servei d'oficina bancària mòbil que garanteixi la disposició d'efectiu en els municipis que no disposen d'oficina bancària, i que també proveeixi altres tipus de serveis financers i assessorament financer personalitzat. Així mateix, han d'oferir serveis de formació en matèria financera en aquestes oficines mòbils.

3. La Generalitat de Catalunya ha de garantir que les persones usuàries dels municipis rurals puguin accedir als serveis de transport especialment amb l'establiment de transports a demanda.

4. La Generalitat de Catalunya ha de promoure, en col·laboració amb l'administració local, programes de cures a l'atenció de la vellesa i la infància en el món rural. Aquests programes han de complementar els serveis d'atenció primària bàsica i han de ser una eina que permeti una atenció personalitzada, i amb una visió global de les necessitats de les persones usuàries i han d'impulsar el repartiment de gènere equitatiu del treball de cures en la societat.

5. La Generalitat de Catalunya, juntament amb les diputacions i els consells comarcals, han de vetllar perquè els municipis rurals tinguin un servei d'atenció integrada social i sanitària, que garanteixi que la gent gran visqui la major part de temps possible al seu domicili amb el suport suficient.

6. La Generalitat de Catalunya ha de vetllar perquè tots els municipis rurals tinguin com a mínim una carretera de titularitat de la Generalitat o les diputacions d'accés al nucli principal del municipi.

7. El departament competent en matèria d'acció climàtica, alimentació i desenvolupament del món rural, ha de facilitar la implantació de comunitats locals d'energia als municipis rurals que, minimitzant els impactes ambientals, permetin incrementar l'autoconsum en zones rurals de forma agrupada.

8. La Generalitat de Catalunya, en col·laboració amb l'administració local, ha de promoure l'activitat econòmica als municipis rurals d'especial atenció, fent especial èmfasi en aquella activitat relacionada amb el sector primari, els serveis i el comerç.

Títol 5. Mesures tributàries relatives als municipis rurals

Capítol 1. Mesures en l'impost sobre la renda de les persones físiques

Article 57. Deducció per trasllat de la residència habitual a un municipi rural

1. La persona contribuent pot aplicar en la quota autonòmica de l'impost la deducció prevista en l'apartat 2 d'aquest article sempre que es compleixin els requisits següents:

- a) Que traslladi la seva residència habitual a un municipi rural.
- b) Que tingui al seu càrrec fills i/o filles menors de fins a setze anys que s'escolaritzin a l'escola de la zona educativa o al centre adscrit a l'escola primària de referència. Aquest requisit d'escolarització no és exigible en el cas dels fills i/o filles de fins a tres anys.
- c) Que la suma de la base imposable general i la de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, en la seva declaració de l'impost corresponent a l'exercici en què s'aplica la deducció no excedeixi de 30.000 €.

2. L'import de la deducció és:

a) De 750 €, en cas que la persona contribuent es traslladi a un municipi rural. Si és membre d'una família monoparental, l'import és de 1.500 €.

b) De 1.000 €, en cas que la persona contribuent es traslladi a un municipi rural d'especial atenció. Si és membre d'una família monoparental, l'import és de 2.000 €.

3. La deducció s'aplica en la declaració de l'impost corresponent al període impositiu en què s'ha produït el trasllat.

4. En el cas de tributació conjunta, l'import a què es refereix la lletra c) de l'apartat 1 d'aquest article no pot excedir de 45.000 €.

5. Aquesta deducció només és aplicable per al primer trasllat que la persona contribuent efectui a un municipi rural o rural d'atenció especial.

Article 58. Deducció per a l'adquisició de l'habitatge habitual en un municipi rural

1. La persona contribuent pot deduir el 15% de les quantitats satisfetes durant el període impositiu per l'adquisició d'un habitatge situat en un municipi rural, o el 20% si l'habitatge està situat en un municipi rural d'especial atenció, sempre que, en ambdós casos, es compleixin els requisits següents:

a) Que l'habitatge adquirit constitueixi o hagi de constituir la seva residència habitual.

b) Que la persona contribuent tingui al seu càrrec fills i/o filles menors de fins a setze anys escolaritzats o que s'escolaritzin a l'escola de la zona educativa o al centre adscrit a l'escola primària de referència. Aquest requisit d'escolarització no és exigible en el cas dels fills i/o filles de fins a tres anys.

c) Que la suma de la base imposable general i la de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques de la persona contribuent corresponent a l'exercici en què s'aplica no excedeixi de 36.000 €. En el cas de tributació conjunta, aquest límit es computa de manera individual per a cadascuna de les persones contribuents que tingui dret a la deducció per haver realitzat inversions en l'habitatge habitual durant l'exercici.

2. La base màxima de deducció és de 6.000 € anuals.

3. La persona contribuent no pot aplicar aquesta deducció en el cas que, a la seva entrada en vigor, es vingui aplicant la deducció estatal per inversió en habitatge habitual d'acord amb el règim transitori establert en la Disposició transitòria divuitena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

Article 59. Deducció per a la rehabilitació de l'habitatge habitual en un municipi rural

1. La persona contribuent pot deduir el 15% de les quantitats satisfetes en el període de què es tracti per la rehabilitació d'un habitatge situat en un municipi rural que hagi estat o hagi de constituir la seva residència habitual. El percentatge de deducció és del 20% si l'habitatge està situat en un municipi rural d'especial atenció.

2. Aquesta deducció s'aplica també, en el seu cas, a les despeses d'adquisició de l'immoble satisfetes a partir de l'exercici en què s'iniciï la seva rehabilitació. Les obres es consideren iniciades en l'exercici en què s'hagi obtingut la corresponent llicència d'obres.

3. Per al gaudiment de la deducció:

a) Cal que la suma de la base imposable general i la de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques de la persona contribuent corresponent a l'exercici en què s'aplica no excedeixi de 36.000 €. En el cas de tributació conjunta, aquest límit es computa de manera individual per a cadascuna de les persones contribuents que tingui dret a la deducció per haver realitzat inversions en l'habitatge habitual durant l'exercici.

b) L'habitatge ha d'haver estat construït amb anterioritat a l'1 de gener de 1970.

4. La base màxima de deducció és de 6.000 € anuals.

5. La deducció s'ha de minorar en la quantitat corresponent als ajuts o subvencions percebuts per la persona contribuent, en el període impositiu de què es tracti, de l'Administració de la Generalitat de Catalunya o de qualsevol altra Administració pública que cobreixin la totalitat o part de les despeses per rehabilitació.

6. A efectes d'aquesta deducció es consideren obres de rehabilitació de l'habitatge habitual aquelles que tinguin per objecte principal la reconstrucció de l'habitatge mitjançant la consolidació i el tractament de les estructures, façanes o cobertes i altres d'anàlogues, sempre que el cost global de les operacions de rehabilitació excedeixi del 25% del preu d'adquisició si s'hagués efectuat aquesta durant els dos anys immediatament anteriors a l'inici de les obres de rehabilitació o, en un altre cas, del valor de mercat que tingués l'habitatge en el moment de l'esmentat inici. A aquests efectes, es descomptarà del preu d'adquisició o del valor de mercat de l'habitatge la part proporcional corresponent al terreny.

7. La deducció per rehabilitació regulada en aquest article és incompatible amb la deducció per rehabilitació regulada en l'article 3 del Decret Llei 1/2008, d'1 de juliol, de mesures urgents en matèria fiscal i financera.

Article 60. Regles comunes aplicables de les deduccions per adquisició i rehabilitació de l'habitatge habitual en un municipi rural

Sens perjudici dels requisits establerts en els articles 58 i 59 per al gaudiment de les deduccions, s'han de tenir en compte, a més, les regles següents:

1. Les deduccions es poden aplicar en l'exercici en què s'efectuï l'adquisició o s'iniciï la rehabilitació i en els catorze exercicis següents, sempre que es produeixin les despeses esmentades i es compleixin els requisits establerts.

2. La base màxima de les respectives deduccions està constituïda per les quantitats invertides durant l'exercici en l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge incloses les despeses originades que hagin estat a càrrec de l'adquirent i, en el cas de finançament aliè, l'amortització, els interessos, el cost dels instruments de cobertura del risc de tipus d'interès variable dels préstecs hipotecaris regulats a l'article dinovè de la Llei 36/2003, d'11 de novembre, de mesures de Reforma Econòmica, i altres despeses derivades de la mateixa. En cas d'aplicació dels esmentats instruments de cobertura, els interessos satisfets per la persona contribuent es minoraran en les quantitats obtingudes per l'aplicació de l'esmentat instrument.

3. A efectes d'aquestes deduccions, es considera habitatge habitual l'edificació que sigui habitada de manera efectiva i permanent per la persona contribuent en els terminis següents:

a) En el cas d'adquisició de l'habitatge, en el termini de dotze mesos comptats a partir de la data d'adquisició.

b) En el cas de realització d'obres de rehabilitació, i en el seu cas, d'adquisició prèvia de l'habitatge, en el termini és de 24 mesos comptats a partir de la data d'obtenció de llicència d'obres.

No obstant això, s'entendrà que l'habitatge no perd el caràcter d'habitual, malgrat no produir-se l'ocupació en els terminis assenyalats, en els supòsits següents:

– Quan es produeixi la mort de la persona contribuent o es presenti alguna altra de les circumstàncies esmentades en l'apartat 4 que impedeixin l'ocupació de l'habitatge.

– Quan l'habitatge resulti inadequat per raó de la discapacitat patida per la persona contribuent, pel seu cònjuge o la seva cònjuge, o parents, en línia directa o col·lateral, consanguínia o per afinitat, fins al tercer grau, inclòs que convisin amb ell.

– Quan la persona contribuent gaudeixi d'habitatge habitual per raó de càrrec o ocupació i l'habitatge adquirit no sigui objecte d'utilització. En aquest supòsit, el termini de dotze mesos s'inicia a partir de la data del cessament en el corresponent càrrec o ocupació.

4. Sens perjudici del que estableix l'apartat 3, cal que l'habitatge constitueixi la residència de la persona contribuent durant un termini continuat de tres anys. S'entén que l'habitatge ha tingut aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini de tres anys, concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com ara celebració de matrimoni, separació matrimonial, constitució de parella de fet, extinció de parella de fet, trasllat laboral, obtenció de primera feina o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

5. Es considera habitatge habitual, conjuntament amb aquest habitatge, un traster i fins a dues places d'aparcament, que hagin estat adquirits simultàniament en unitat d'acte o estiguin situats al mateix edifici o complex urbanístic.

6. Quan s'adquireixi un habitatge habitual, havent gaudit ja de les deduccions esmentades en aquest article, no es pot aplicar la deducció per l'adquisició o rehabilitació del nou habitatge fins que les quantitats invertides en aquest no superin les invertides en els anteriors, en la mesura que haguessin estat objecte de deducció.

7. Quan per l'alienació d'un habitatge habitual, respecte del qual s'hagi practicat qualsevol de les deduccions a què fa referència aquest article, es generi un guany patrimonial exempt per reinversió, la base de deducció per l'adquisició o rehabilitació del nou habitatge es minorarà en l'import del guany patrimonial al qual s'apliqui l'exempció per reinversió. En aquest cas, no es podrà practicar deducció per l'adquisició de la nova mentre les quantitats invertides en aquesta no superin tant el preu de l'anterior, en la mesura que hagi estat objecte de deducció, com el guany patrimonial exempt per reinversió.

8. En els supòsits de nul·litat matrimonial, divorci o separació judicial, o extinció de la parella estable, constituïda d'acord amb la Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família, la persona contribuent pot continuar practicant aquestes deduccions, per les quantitats satisfetes en el període impositiu per a l'adquisició del que va ser durant la vigència del matrimoni o de la parella de fet el seu habitatge habitual, sempre que continuï tenint aquesta condició per als fills i/o filles comuns i el progenitor a la companyia del qual quedin.

9. El gaudi efectiu d'aquestes deduccions requereix que l'import comprovat del patrimoni de la persona contribuent en finalitzar el període impositiu excedeixi del valor derivat de la seva comprovació a l'inici, almenys en la quantia de les inversions realitzades, sense computar els interessos i altres despeses de finançament. A aquest efecte, no es computaran els increments o disminucions de valor experimentats durant el període impositiu pels elements patrimonials que al final del mateix segueixin formant part del patrimoni de la persona contribuent.

Article 61. Deducció per lloguer de l'habitatge habitual en un municipi rural

1. La persona contribuent pot deduir el 15%, fins a un màxim de 600 € anuals, de les quantitats satisfetes en el període impositiu en concepte de lloguer de l'habitatge habitual situat en un municipi rural. Aquest percentatge és del 20% si l'habitatge habitual se situa en un municipi rural d'especial atenció.

2. Per al gaudiment de la deducció, cal que es compleixin els requisits següents:

a) Que la persona contribuent es trobi en alguna de les situacions següents:

– Tenir 32 anys o menys en la data de meritació de l'impost.

– Ser membre d'una unitat familiar amb fills i/o filles de fins a 16 anys escolaritzats a l'escola de la zona educativa o al centre adscrit a l'escola primària de referència. Aquest requisit d'escolarització no és exigible en el cas dels fills i/o filles de fins a tres anys.

b) Que la suma de la seva base imposable general i la de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, en la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques, no sigui superior a 30.000 € anuals.

3. En el cas de tributació conjunta, si algun dels declarants es troba en alguna de les circumstàncies especificades per la lletra *a* de l'apartat 2, l'import màxim de la deducció és de 1.200 €, i el de la suma de la base imposable general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, de la unitat familiar és de 45.000 €.

4. Aquesta deducció només es pot aplicar una vegada, amb independència del fet que en un mateix subjecte passiu puguin concórrer més d'una de les circumstàncies establertes per la lletra *a* de l'apartat 2, i és incompatible amb la deducció per lloguer prevista en l'article 1 de la Llei 31/2002, de 30 de desembre.

5. Si, en relació amb un mateix habitatge, resulta que més d'una persona contribuent té dret a la deducció, cadascuna d'elles podrà aplicar en la seva declaració una deducció per l'import que s'obtingui de dividir, entre el nombre de declarants, la quantitat resultant de l'aplicació del percentatge de deducció o del límit màxim de deducció, que és de 1.200 €.

6. Les persones contribuents han d'identificar l'arrendador o arrendadora de l'habitatge fent-ne constar el NIF en la declaració-liquidació corresponent.

Capítol 2. Mesures en relació amb l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats

Article 62. Tipus de gravamen en l'adquisició de l'habitatge habitual en un municipi rural

1. El tipus impositiu aplicable a la transmissió d'un immoble situat en un municipi rural que hagi de constituir l'habitatge habitual de la persona contribuent és del 4%. Si l'immoble està situat en un municipi rural d'especial atenció, el tipus impositiu és del 3%.

2. Per al gaudiment dels tipus de gravamen establerts en l'apartat 1, cal que, en la data de meritació de l'impost cal que concorrin els requisits següents

a) La persona contribuent ha de ser membre d'una unitat familiar amb fills i/o filles de fins a setze anys escolaritzats en un centre educatiu al municipi rural o bé en un centre d'un altre municipi on està adscrit el centre del municipi rural. Aquest requisit d'escolarització no és exigible per a les persones menors de fins a tres anys.

b) La suma de les bases imposables general i de l'estalvi, menys els mínims personals i familiars, corresponents als membres de la unitat familiar en la darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques no ha d'excedir els 36.000 €.

3. Als efectes de l'aplicació d'aquest tipus impositiu:

a) Es considera habitatge habitual tant l'habitatge com un traster i fins a dues places d'aparcament, que hagin estat adquirits simultàniament en unitat d'acte o estiguin situats al mateix edifici o complex urbanístic.

b) S'inclou en el concepte d'immoble el terreny que sigui objecte d'adquisició per a la posterior construcció de l'habitatge habitual.

c) Per a considerar que l'habitatge constitueix l'habitatge habitual de la persona contribuent ha d'haver estat habitat de manera efectiva i permanent per la persona contribuent en el termini de dotze mesos comptats a partir de la data d'adquisició de l'habitatge o d'acabament de les obres de construcció. En aquest darrer cas, les obres han de finalitzar dins un termini de tres anys a comptar de l'adquisició.

d) Es considera habitatge habitual l'habitatge en què la persona contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys. S'entén que l'habitatge va tenir també aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini de tres anys, concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com ara celebració de matrimoni, separació matrimonial, constitució de parella de fet, extinció de parella de fet, trasllat laboral, obtenció de primera feina o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

e) Si l'habitatge ha estat habitat de manera efectiva i permanent per la persona contribuent en el termini de dotze mesos, comptats a partir de la data d'adquisició

o d'acabament de les obres, el termini de tres anys a què fa referència la lletra d es computa des d'aquesta darrera data.

4. Aquest tipus de gravamen té caràcter provisional i resta condicionat al compliment dels requisits temporals establerts l'apartat 3.

Article 63. Tipus de gravamen en l'adquisició de l'habitatge habitual en un municipi rural per a la seva rehabilitació

1. El tipus impositiu aplicable a la transmissió d'un immoble per a la seva rehabilitació situat en un municipi rural que hagi de constituir l'habitatge habitual de la persona contribuent és del 4%. Si l'immoble està situat en un municipi rural d'especial atenció, el tipus impositiu és del 3%.

2. Per al gaudiment dels tipus de gravamen establerts en l'apartat 1, cal que, en la data de meritació de l'impost concorrin els requisits següents:

a) La base imposable general i de l'estalvi, menys el mínim personal i familiar, en la darrera declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques de la persona contribuent corresponent a l'exercici en què s'aplica no excedeixi de 36.000 €.

b) L'habitatge ha d'haver estat construït amb anterioritat a l'1 de gener de 1970.

3. Als efectes de l'aplicació d'aquest tipus impositiu:

a) Es consideren obres de rehabilitació de l'habitatge habitual aquelles que tinguin per objecte principal la reconstrucció de l'habitatge mitjançant la consolidació i el tractament de les estructures, façanes o cobertes i altres d'anàlogues, sempre que el cost global de les operacions de rehabilitació excedeixi del 25% del preu d'adquisició si s'hagués efectuat aquesta durant els dos anys immediatament anteriors a l'inici de les obres de rehabilitació o, en un altre cas, del valor de mercat que tingués l'habitatge en el moment de l'esmentat inici. A aquests efectes, es descomptarà del preu d'adquisició o del valor de mercat de l'habitatge la part proporcional corresponent al terreny.

b) Les obres de rehabilitació han de finalitzar dins el termini de dos anys a comptar de l'adquisició.

c) Per a considerar que l'habitatge constitueix l'habitatge habitual de la persona contribuent cal que sigui habitat de manera efectiva i permanent per ell en el termini de dotze mesos comptats a partir de la data d'acabament de les obres.

d) Es considera habitatge habitual l'habitatge en què la persona contribuent resideixi durant un termini continuat de tres anys comptats a partir de la data d'acabament de les obres. S'entén que l'habitatge va tenir també aquest caràcter quan, malgrat no haver transcorregut el termini de tres anys, concorrin circumstàncies que necessàriament exigeixin el canvi d'habitatge, com ara celebració de matrimoni, separació matrimonial, constitució de parella de fet, extinció de parella de fet, trasllat laboral, obtenció de primera feina o d'ocupació més avantatjosa o altres d'anàlogues.

4. Aquest tipus de gravamen té caràcter provisional i resta condicionat al compliment dels requisits establerts en l'apartat 3.

Article 64. Bonificació per expedients de domini, actes de notorietat i actes complementàries de documents públics referits a immobles situats en un municipi rural

S'estableix una bonificació del 75% de la quota tributària de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, en la modalitat de transmissions patrimonials oneroses, per als expedients de domini, les actes de notorietat i les actes complementàries de documents públics establerts en l'article 7.2.c) del Text refós de la Llei de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1993, de 24 de setembre, referits a immobles situats en un municipi rural.

Títol 6. l'autonomia local dels municipis rurals

Article 65. L'autonomia local dels municipis rurals

La Generalitat de Catalunya ha de vetllar perquè s'adoptin aquells mecanismes necessaris per garantir l'autonomia dels municipis rurals, mitjançant la seva participació en els procediments d'identificació, disseny, execució i avaluació de les polítiques públiques que els afectin de forma específica.

Article 66. Participació dels municipis rurals en els òrgans de la Generalitat de Catalunya

Per tal d'incorporar la visió dels municipis rurals a tots els espais de participació i concertació de l'acció de govern amb altres agents, tant d'àmbit territorial com sectorial, el Govern ha de garantir que en tots els òrgans en els que hi participin representants del món local hi hagi representació dels municipis rurals amb un membre específic. En els casos que la composició de l'òrgan ho permeti, seran almenys dues les persones representants i una d'aquestes ho serà d'un municipi rural d'especial atenció.

Article 67. Garantia de l'autonomia local dels municipis rurals davant del Parlament de Catalunya

Correspon al Parlament de Catalunya identificar les afectacions al principi d'autonomia municipal dels municipis rurals que es puguin produir per proposicions de llei que regulin matèries que afectin competències pròpies municipals amb la finalitat d'establir també vies de correcció abans que aquestes proposicions s'elevin a definitives i siguin aprovades pel Parlament de Catalunya.

Article 68. La conciliació prèvia

1. La conciliació prèvia té l'objecte d'intentar resoldre de manera acordada els conflictes que puguin sorgir entre la Generalitat de Catalunya i els municipis rurals, o entre aquests entre si, amb anterioritat a la interposició del recurs contenciós administratiu. Els acords assolits dins el procediment de conciliació prèvia tenen força executiva entre les parts.

2. El tràmit de conciliació té, en tot cas, caràcter voluntari i previ a la interposició de l'acció jurisdiccional, i no substitueix al requeriment previ als litigis entre administracions previst a la normativa sobre jurisdicció contenciós administrativa.

3. El procediment de conciliació prèvia s'ha d'iniciar abans de transcórrer el termini de dos mesos des de la publicació de la norma o des que el municipi rural hagi conegut o pogut conèixer l'acte, actuació o inactivitat de la Generalitat. El termini màxim per assolir la conciliació és d'un mes a comptar des de l'inici del procediment de conciliació.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera. Aplicació de les mesures del règim especial a altres municipis

Els municipis que pertanyin a una comarca limítrof i que tinguin una població inferior o igual als 2.000 habitants però no reuneixin els requisits per a ser considerats com a rurals d'acord amb el que disposa l'article 3, poden sol·licitar ésser inclosos en el règim previst en aquesta Llei justificant els indicadors establerts a l'article 3 per als municipis rurals i els municipis rurals d'especial atenció que avalin aquesta sol·licitud.

Els municipis que pertanyin a una comarca rural i tinguin una població superior a 2.000 habitants i inferior a 3.000 habitants, una densitat de població inferior a 90 h/km² i una taxa de creixement de la població negativa en els darrers 10 anys, poden sol·licitar ésser inclosos en el règim previst en aquesta Llei justificant els indicadors establerts a l'article 3 per als municipis rurals i els municipis rurals d'especial atenció que avalin aquesta sol·licitud.

El departament competent en matèria de cooperació local, ha de resoldre aquestes sol·licituds en el termini de sis mesos, prèvia consulta del Consell Català de Municipis Rurals i previ informe del departament competent en matèria de desenvolupament del món rural per avaluar els indicadors formulats a les propostes d'acord amb els establerts a l'article 3 d'aquesta llei per als municipis rurals i els municipis rurals d'especial atenció, inclòs l'indicador de temps de desplaçament als serveis bàsics.

Disposició addicional segona. Aplicació parcial de les mesures a d'altres municipis

Aquells municipis de fins a 5.000 habitants d'una comarca rural en els quals hi hagi deu o més nuclis de població agregats de menys de 500 habitants; i aquells municipis de més de 5.000 habitants d'una comarca rural que tinguin deu o més nuclis agregats de menys de 500 habitants, i que tinguin una densitat de població inferior a 20 h/km² i una taxa de creixement de la població negativa en els darrers 10 anys, se'ls aplicarà els beneficis que aquesta llei preveu només per als seus nuclis agregats i als seus habitants, a excepció del que preveu l'article 26.2 relatiu al Fons específic.

Disposició addicional tercera. Exempció de la taxa de publicació d'anuncis al DOGC

En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, els ajuntaments dels municipis rurals queden exempts de la taxa per la publicació dels anuncis d'inserció obligatòria al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, gestionat per l'Entitat Autònoma del Diari Oficial i de Publicacions de la Generalitat de Catalunya.

Disposició addicional quarta. Transició ecològica del sector agroalimentari

1. El departament competent en matèria d'indústria agroalimentària i les polítiques d'alimentació ha d'estudiar la creació d'una llicència directa o altres mesures que afavoreixin la implementació d'infraestructures i activitats menors en el sector agroalimentari per tal d'agilitzar els tràmits administratius, amb l'objectiu d'afavorir l'activitat del sector i la implantació de petites empreses.

2. En l'adopció d'aquestes mesures s'ha de tenir en compte, com a factor afavoridor, la transició ecològica en el sector agroalimentari per a les explotacions que vulguin fer la conversió.

Disposició transitòria primera. Vigència temporal dels beneficis fiscals

1. Les deduccions de l'impost sobre la renda de les persones físiques previstes en els articles 57 a 61 d'aquesta llei, resulten aplicables:

a) Al trasllat de la residència habitual a un municipi rural que s'efectuï fins al 31 de desembre de 2028.

b) A l'adquisició o rehabilitació de l'habitatge habitual en un municipi rural efectuats fins al 31 de desembre de 2028.

c) A l'arrendament de l'habitatge habitual en un municipi rural formalitzat fins al 31 de desembre de 2028.

2. Sens perjudici del que preveu l'apartat anterior, i d'acord amb el que disposa l'apartat 1 de l'article 60 d'aquesta llei, les deduccions previstes en els articles 58 i 59 es poden aplicar en l'exercici en què s'efectuï l'adquisició o s'iniciï la rehabilitació i en els catorze exercicis següents, sempre que es produeixin les despeses esmentades i es compleixin els requisits establerts.

3. Els tipus de gravamen en l'impost sobre transmissions patrimonials oneroses prevists en els articles 62 i 63 d'aquesta llei, resulta aplicable a les transmissions efectuades fins al 31 de desembre de 2028.

4. La bonificació de la quota de transmissions patrimonials oneroses prevista en l'article 64 d'aquesta Llei, s'aplica als expedients de domini, les actes de notorietat i les actes complementàries de documents públics iniciats o atorgats fins al 31 de desembre de 2028.

Disposició transitòria segona. Fons específic de municipis rurals

Per al primer any d'aplicació del Fons específic adreçat als municipis rurals de Catalunya establert a l'article 26, l'assignació específica serà l'equivalent a un 10% del que els hagi correspost del Fons de Cooperació Local per a l'any en curs, i per als municipis rurals d'especial atenció serà d'un 15%, quantitat que servirà de base per al càlcul de l'exercici següent.

Disposicions derogatòries

Disposició derogatòria

Resten derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta norma.

Disposicions finals

Disposició final primera. Manament de contingut normatiu

1. Es faculta el Govern de la Generalitat de Catalunya a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

2. A partir de l'exercici següent de l'aprovació d'aquesta Llei, el Govern ha d'incloure cada any en el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat les partides pressupostàries necessàries per a garantir l'efectivitat d'aquesta Llei i fer front a les obligacions establertes.

3. El Govern de la Generalitat ha de fer una previsió econòmica per tal de finançar els consells comarcals de comarques rurals amb l'objectiu que aquests puguin disposar d'una persona tècnica de protecció civil que doni suport als municipis rurals de la seva comarca, així com per a l'exercici de les actuacions derivades de l'aplicació de l'article 44 d'aquesta Llei.

4. El departament competent en matèria d'Administració local publicarà el llistat inicial de municipis rurals al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* en el termini de sis mesos després de l'aprovació d'aquesta llei, d'acord amb l'establert a l'article 4 d'aquest estatut.

5. Dins del termini d'un any des de l'aprovació de la Llei, el departament competent en matèria d'habitatge ha d'elaborar un avantprojecte de llei de modificació de la legislació vigent en allò que sigui necessari per tal que l'administració pugui actuar en relació amb immobles o sòl privats ubicats en municipis rurals i que es trobin sense ús amb incompliment de la seva funció social de la propietat.

6. A partir dels sis mesos de l'aprovació de la llei el departament competent en matèria de cooperació local ha d'elaborar el reglament de desenvolupament del Fons específic de municipis rurals.

7. En el termini de tres mesos de l'entrada en vigor de la Llei, el departament competent en matèria de cooperació local, ha d'iniciar la tramitació de la modificació del Decret 166/2022, de 13 de setembre, pel qual es crea el Consell Català de Municipis Rurals, per tal d'adequar-lo als continguts i requeriments d'aquesta Llei.

8. Dins del termini de tres mesos des de l'aprovació de la Llei, el departament competent en matèria de cooperació local ha de crear un grup d'estudi format per persones expertes en l'àmbit legislatiu i normatiu, així com per representants d'òrgans com el Consell Català de Municipis Rurals i la Comissió Interdepartamental de Governança Rural amb l'objectiu d'elaborar un informe detallat de la legislació existent que expressi les polítiques sectorials i econòmiques que afecten els municipis rurals. Aquest informe ha d'adoptar una perspectiva rural, tenint en compte els

impactes reals i potencials i els seus efectes en les perspectives de desenvolupament, creixement i ocupació rural, el benestar social i la qualitat ambiental dels municipis rurals. Aquest informe, també ha d'establir pautes per futures normatives rellevants, des de la perspectiva del seu possible impacte als municipis rurals.

9. Dins del termini de tres mesos des de l'aprovació de la Llei, el departament competent en matèria d'urbanisme ha de crear una comissió de treball conjunta amb les entitats més representatives dels municipis rurals, que té per objecte estudiar i proposar mesures d'adaptació de la normativa urbanística a la realitat, necessitats i capacitat d'actuació dels municipis rurals. Els treballs de la comissió s'ha de desenvolupar durant els següents sis mesos de la seva constitució i finalitzar amb la redacció d'un informe amb propostes concretes d'adaptació de la normativa per implementar reglamentàriament i legislativa.

En concret, s'han de desenvolupar propostes per als municipis rurals en relació amb nous models de gestió urbanística específics per als nuclis de població amb poca població i recessió, per al sòl urbà consolidat, per al sòl urbà no consolidat, per al sòl urbanitzable, i per a les urbanitzacions preexistents en sòl no urbanitzable.

10. Dins del termini de tres mesos des de l'aprovació de la Llei, el departament competent en matèria de mobilitat i transports ha de crear una comissió de treball conjunta amb les entitats més representatives dels municipis rurals, que té per objecte estudiar i proposar mesures per garantir un sistema de transport públic adaptat a la realitat, necessitats i capacitat dels municipis rurals. Els treballs de la comissió s'han de desenvolupar durant els següents sis mesos de la seva constitució i finalitzar amb la redacció d'un informe amb propostes concretes i sostenibles. Aquest informe ha de tenir en compte la transversalitat de gènere i el seu impacte sobre les diferents necessitats de mobilitat.

En concret, han de desenvolupar propostes per als municipis rurals en relació amb el desenvolupament d'un sistema sostenible de transport a demanda.

11. Dins del termini de tres mesos des de l'aprovació de la Llei, el departament competent en matèria de telecomunicacions ha de crear una comissió de treball conjunta amb les entitats més representatives dels municipis rurals, que té per objecte estudiar i proposar mesures per garantir la plena connectivitat dels municipis rurals. Els treballs de la comissió s'han de desenvolupar durant els següents sis mesos de la seva constitució i finalitzar amb la redacció d'un informe amb propostes concretes i sostenibles.

En concret, hauran de desenvolupar propostes per als municipis rurals en relació amb la cobertura de la telefonia mòbil i la xarxa de fibra òptica.

12. La Generalitat de Catalunya ha de constituir un grup de treball amb els departaments i els municipis implicats per a la definició d'un pla d'infraestructures dels municipis rurals que ha de garantir l'accés als serveis bàsics a totes les persones residents als municipis rurals.

13. L'Administració de la Generalitat de Catalunya disposa de dos anys a comptar des de l'entrada en vigor de la present Llei, per impulsar o posar a disposició les mesures de suport i assistència, i de prestació de serveis digitals, relatius a la tramitació digital i atenció ciutadana d'aquesta llei, prèvia la signatura dels corresponents convenis de col·laboració en els quals s'han d'establir les condicions, els terminis, els recursos i el sistema de finançament de les mesures.

14. Dins del termini d'un any des de l'aprovació de la Llei, el departament competent en matèria d'habitatge ha de proposar la regulació de les places turístiques ubicades en habitatges i en segones residències als municipis rurals de manera proporcional a la població fixa i d'acord amb les necessitats d'habitatge permanent per a residència de les persones en aquests municipis.

Disposició final segona. Modificació del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

S'afegeix una lletra, la *f*, a l'article 72.1 del Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, amb el text següent:

«f) Els rurals.»

Disposició final tercera. Modificació de la deducció per lloguer de l'habitatge habitual

1. Es modifica la lletra *b*) de l'apartat 1 de l'article 612-3 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, que integra el text refós dels preceptes legals vigents a Catalunya en matèria de tributs cedits, aprovat pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, pel qual s'aprova que resta redactada de la manera següent:

«b) Que llur base imposable total, menys el mínim personal i familiar no sigui superior a 30.000 € anuals».

2. Se suprimeix la lletra *c*) de l'apartat 1 de l'article 612-3 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març.

3. Es modifica l'apartat 3 de l'article 612-3 del llibre sisè del Codi tributari de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2024, de 12 de març, que resta redactat de la manera següent:

«3 En el cas de tributació conjunta, si algun dels declarants es troba en alguna de les circumstàncies especificades per la lletra *a* de l'apartat 1 i per l'apartat 2, l'import màxim de la deducció és de 600 €, i el de la base imposable total, menys el mínim personal i familiar, de la unitat familiar és de 45.000 €.»

Disposició final quarta. Adaptació dels membres de diferents òrgans col·legiats

1. Modificació de l'article 9.2 de la Llei 28/2002, de 30 de desembre, de creació de l'Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran, en relació amb el Consell Assessor

Es modifica la lletra *f* de l'article 9.2, que queda redactada de la manera següent:

«f) Set representants de les administracions locals de l'Alt Pirineu i Aran proposats per les entitats municipalistes».

2. Modificació del Decret 201/2015, de 15 de setembre, dels òrgans de participació comunitària en el sistema sanitari públic de Catalunya

2.1. S'afegeix un últim apartat a l'article 3.1, sobre composició del Consell de Salut de Catalunya, amb el contingut següent:

«1 vocal en representació dels municipis rurals proposat per consens entre les principals entitats municipalistes.»

2.2. Es modifica la lletra *c* de l'article 7.1, sobre composició dels consells de participació de les regions sanitàries, que queda redactat tal com s'indica a continuació:

«c) Els vocals següents:

Tres en representació i a proposta del departament competent en matèria de salut, un dels quals actua com a secretari. Una d'aquestes vocalies ha de correspondre a una persona designada per la persona titular de la Secretaria de Salut Pública.

Cinc en representació dels ajuntaments i dels consells comarcals de la regió, dos a proposta, per meitats, de la Federació de Municipis de Catalunya, dos més de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i un cinquè en representació dels municipis rurals proposat per consens entre les principals entitats municipalistes.

Un en representació del consell de vegueria corresponent, a proposta del Ple.

Dos en representació i a proposta de les organitzacions sindicals més representatives en l'àmbit territorial de la regió, segons les dades del departament competent en matèria de treball.

Dos en representació i a proposta de les organitzacions empresarials més representatives en l'àmbit territorial de la regió.

Un en representació i a proposta de cadascuna de les corporacions professionals sanitàries de l'àmbit territorial corresponent: Col·legi Oficial de Metges; Col·legi Oficial d'Infermeres i Infermers, i Col·legi Oficial de Farmacèutics.

Dos en representació dels proveïdors de serveis sanitaris de l'àmbit territorial de la regió, a proposta de la Comissió d'entitats proveïdores del Servei Català de la Salut.

Dos en representació de les associacions de consumidors i usuaris més representatives en l'àmbit territorial de la regió, a proposta del Consell de les Persones Consumidores de Catalunya.

Un en representació de les associacions de malalts més representatives en l'àmbit territorial de la regió, a proposta del Consell Consultiu de Pacients de Catalunya.

Un en representació de les associacions de veïns més representatives en l'àmbit territorial de la regió, a proposta de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya.

Un en representació i a proposta del consell consultiu i de coordinació de salut pública de la regió sanitària corresponent.

Dues persones de reconegut prestigi, a proposta de la persona titular del departament competent en matèria de salut.

En el consell de participació que es constitueixi en la Regió Sanitària Alt Pirineu i Aran, un en representació del Consell General d'Aran, a proposta del Ple.»

3. Modificació de l'article 8.1 del Decret 466/2004, de 28 de desembre, relatiu a determinats instruments de planificació de la mobilitat i al Consell de la Mobilitat

1. S'afegeix un últim apartat a l'article 8.1, sobre composició del Consell de la Mobilitat, amb el contingut següent:

«1 vocal en representació dels municipis rurals proposat per consens entre les principals entitats municipalistes.»

4. Modificació de l'article 9.2 del text refós de la Llei de l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre, aprovat per Decret legislatiu 1/2003, de 8 de gener, en relació amb el Consell Assessor

Es modifica la lletra f de l'article 9.2, que queda redactada tal com s'indica a continuació:

«Cinc persones representants de les administracions locals de les comarques de l'Ebre, proposades per les entitats municipalistes, una de les quals en representació dels municipis rurals proposada per consens entre les principals entitats municipalistes.»

Disposició final cinquena. Modificació de la Llei 33/2010, de l'1 d'octubre, de polítiques de joventut

Es modifica l'article 3.3, per tal d'afegir una lletra r, que queda redactat de la manera següent:

«r) Atendre d'una manera específica les persones joves que resideixin en el medi rural i, especialment, als municipis rurals.»

Disposició final sisena. Modificacions de decrets

Les modificacions fetes per aquesta Llei del Decret 466/2004, de 28 de desembre, relatiu a determinats instruments de planificació de la mobilitat i al Consell de Mobilitat, del Decret 201/2015, de 15 de setembre, dels òrgans de participació comunitària en el sistema sanitari públic de Catalunya i del Decret 166/2022, de 13 de setembre, pel qual es crea el Consell Català de Municipis Rurals, mantenen el rang reglamentari de decret a efectes de desplegament, modificació i derogació.

Disposició final setena. Entrada en vigor

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies d'haver estat publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*, llevat de les mesures en l'impost sobre la renda de les persones físiques regulades en el capítol 1 del títol 5 d'aquesta Llei, que tenen efectes a partir de l'1 de gener de l'any posterior a l'aprovació d'aquesta Llei.

ANTECEDENTS DEL PROJECTE DE LLEI

Núm.	Descripció del document	Data
1	Acord del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar sobre l'Avantprojecte de llei de l'Estatut dels municipis rurals	03.05.2022
2	Memòria de retorn de les aportacions formulades en el tràmit de consulta pública prèvia a l'elaboració de l'Avantprojecte	13.09.2022
3	Primera versió del text de l'Avantprojecte de llei	18.12.2023
4	Primera versió de la Memòria general	18.12.2023
5	Primera versió de la Memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades	19.12.2023
6	Observacions formulades durant el tràmit d'informació interdepartamental:	
	6.1 Observacions del Departament d'Igualtat i Feminismes	07.09.2023
	6.2 Informes de la Direcció General de Contractació Pública	13.09.2023
		14.12.2023
	6.3 Observacions del Departament d'Educació	15.09.2023
	6.4 Observacions del Departament d'Economia i Hisenda	28.09.2023
	6.5 Observacions de la Secretaria de Política Lingüística	26.10.2023
	6.6 Observacions del Departament d'Empresa i Treball	03.11.2023
	6.7 Observacions del Departament de Territori(DG Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura)	15.12.2023
7	Primera versió de la Memòria de valoració de les observacions formulades	15.12.2023
8	Informe jurídic preliminar	18.12.2023
9	Segona versió del text de l'Avantprojecte de llei (Consell Tècnic, apartat II)	19.12.2023
10	Certificat de la sessió del Consell Tècnic (apartat II)	19.12.2023
11	Tercera versió del text de l'Avantprojecte de llei que se sotmet a informació pública	20.12.2023
12	Edicte pel qual se sotmet a informació pública l'Avantprojecte de llei (DOGC núm. 9065 - 21.12.2023)	20.12.2023

- 13 Altres observacions:
 - 13.1 Secretaria d'Habitatge 20.12.2023
 - 13.2 Direcció General de Pressupostos 21.12.2023
 - 13.3 Direcció General de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació 22.12.2023
- 14 Al·legacions i observacions rebudes en el tràmit d'informació pública:
 - 14.1 Escrit d'al·legacions del senyor Bernat Calvo 07.01.2024
 - 14.2 Escrit d'al·legacions del CSITAL de Lleida 09.01.2024
 - 14.3 Escrit d'al·legacions de l'Ajuntament de Tremp 11.01.2024
 - 14.4 Escrit d'al·legacions de l'Ajuntament del Pont de Suert 15.01.2024
 - 14.5 Escrit d'al·legacions de l'Ajuntament de la Secuita 15.01.2024
 - 14.6 Escrit d'al·legacions de l'APTRP 15.01.2024
 - 14.7 Escrit d'al·legacions d'Eines de Repoblament Rural 15.01.2024
 - 14.8 Escrit d'al·legacions de l'Oficina de Gestió Empresarial 15.01.2024
 - 14.9 Escrit d'al·legacions de l'Ajuntament d'Òrrius 16.01.2024
 - 14.10 Escrit d'al·legacions de l'Ajuntament de Santa Maria de Martorelles 16.01.2024
 - 14.11 Escrit d'al·legacions de l'Ajuntament de la Vall d'en Bas 16.01.2024
 - 14.12 Escrit d'al·legacions del Consell Comarcal del Pla d'Urgell 16.01.2024
 - 14.13 Escrit d'al·legacions del Consell Comarcal del Moianès 16.01.2024
 - 14.14 Escrit d'al·legacions de l'Institut Agrícola Català Sant Isidre 16.01.2024
 - 14.15 Escrit d'al·legacions de l'Associació Moviment País Rural 16.01.2024
 - 14.16 Escrit d'al·legacions de TURALCAT 16.01.2024
 - 14.17 Escrit d'al·legacions de la senyora Rosa Martí 18.01.2024
 - 14.18 Aportacions de l'Agenda Rural de Catalunya
- 15 Escrits relatius al tràmit d'audiència:
 - 15.1 Audiència a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques 21.12.2023
 - 15.2 Audiència a la Federació de Municipis de Catalunya 21.12.2023
 - 15.3 Audiència a l'Associació de Micropobles de Catalunya 21.12.2023
 - 15.4 Audiència al Consell General d'Aran 21.12.2023
 - 15.5 Audiència a la Diputació de Barcelona 21.12.2023
 - 15.6 Audiència a la Diputació de Girona 21.12.2023
 - 15.7 Audiència a la Diputació de Lleida 21.12.2023
 - 15.8 Audiència a la Diputació de Tarragona 21.12.2023
 - 15.9 Audiència al Consell de Govern Locals 21.12.2023
 - 15.10 Audiència al Consell Català de Municipis Rurals 21.12.2023
- 16 Escrit d'al·legacions de la Diputació de Lleida 28.12.2023
- 17 Diligència del secretari de Consell de Govern Locals relativa al tràmit d'audiència 10.01.2024
- 18 Escrit d'al·legacions de la Diputació de Girona 15.01.2024
- 19 Escrit d'al·legacions de la Diputació de Barcelona 16.01.2024
- 20 Escrit d'al·legacions de l'Associació Catalana de Municipis i Comarques 16.01.2024
- 21 Escrit d'al·legacions de la Federació de Municipis de Catalunya 16.01.2024

22	Escrit d'al·legacions de l'Associació de micropobles de Catalunya	16.01.2024
23	Diligència del secretari del Consell Català de Municipis Rurals relativa al tràmit d'audiència	24.01.2024
24	Informe de la Intervenció General	08.01.2024
25	Informe de la Direcció General de Funció Pública	10.01.2024
26	Informe de la Subdirecció General d'Organització de l'Administració i del Sector Públic	15.01.2024
27	Informe de l'Institut Català de les Dones	16.01.2024
28	Informe de la Direcció General d'Administració Digital	16.01.2024
29	Informe de la Direcció General de Pressupostos	17.01.2024
30	Informe de la Direcció General de Tributs i Joc	17.01.2024
31	Informe de la Direcció General del Patrimoni	18.01.2024
32	Nota de l'Àrea de Millora de la Regulació	19.01.2024
33	Certificat del coordinador en matèria de gestió documental i registre del Departament de la Presidència relatiu al resultat del tràmit d'informació pública	22.01.2024
34	Nota de l'Assessoria Jurídica del Departament d'Interior	15.02.2024
35	Dictamen del Consell d'Educació de Catalunya	16.02.2024
36	Segona versió de la Memòria general	17.02.2024
37	Segona versió de la Memòria d'avaluació d'impacte de les mesures proposades	17.02.2024
38	Informe jurídic preliminar actualitzat	19.02.2024
39	Informe complementari de la Subdirecció General d'Organització de l'Administració i del Sector Públic	19.02.2024
40	Nota del Departament d'Acció Exterior i Unió Europea	19.02.2024
41	Memòria de valoració de les observacions rebudes fins a 20.02.2024	20.02.2024
42	Text de l'Avantprojecte de llei sotmès al Consell Tècnic (apartat IIIA)	20.02.2024
43	Certificat de la sessió del Consell Tècnic (apartat IIIA)	20.02.2024
44	Informe de la Comissió de Govern Local de Catalunya	28.02.2024

45	Dictamen del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya	18.03.2024
46	Informe de la Direcció General de Tributs i Jocs	25.03.2024
47	Informe jurídic final	25.03.2024
48	Memòria de valoració de les al·legacions i observacions rebudes final	04.04.2024
49	Text de l'Avantprojecte de llei sotmès al Consell Tècnic (apartat IVA)	09.04.2024
50	Certificat de la sessió del Consell Tècnic (apartat IVA)	09.04.2024
51	Projecte de llei (Govern 16.04.2024)	16.04.2024
52	Certificat de la sessió del Govern	16.04.2024
53	Informe article 36.7 de la Llei 13/2008, emès per la secretària general del Departament de la Presidència	07.10.2024
54	Informe jurídic sobre la nova aprovació de l'Avantprojecte de llei de l'estatut de municipis rurals	07.10.2024
55	Text de l'Avantprojecte de llei (Consell Tècnic, apartat IVA)	08.10.2024
56	Certificat de la sessió del Consell Tècnic (apartat IVA)	08.10.2024
57	Observacions de l'IDESCAT	09.10.2024
58	Projecte de llei de l'estatut de municipis rurals per a la presentació al Parlament	15.10.2024
59	Certificat d'aprovació del Govern	15.10.2024

N. de la r.: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

TRAMESA A LA COMISSIÓ

Comissió competent: Comissió d'Afers Institucionals.

Acord: Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus, 22.10.2024.

TERMINI DE PRESENTACIÓ D'ESMENES A LA TOTALITAT

Termini: 10 dies hàbils (del 25.10.2024 al 08.11.2024).

Finiment del termini: 11.11.2024; 10:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, 22.10.2024.
